

UFO

tidsskrift for Ufo-Norge

SERIØST OG VITENSKAPELIG ARBEIDSGRUNNLAG • REGISTRERING • INFORMASJON • FORSKNING

Tidsskriftet UFO nr. 4 1982

Utgitt av UFO-NORGE En landsomfattende forening

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap og forståelse av UFO-fenomenene og forskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

ABONNEMENT Tidsskriftet UFO utkommer med 5 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen, og koster for 1982 kr. 80.- Beløpet betales enklest over postgiro. <u>Abonnementsadresse:</u> UFO-NORGE, Postbox 1155, 5001 Bergen. Postgirokonto nr.: 3 07 08 10	KONTAKTADRESSE ☐ UFO-NORGE, Postbox 14, 3133 Duken. Tlf.: 033-83 6 06
REDAKSJON ● <u>Ansvarlig redaktør:</u> Finn Kalvik Adresse som over. Tlf. 05-280126 <u>Redaksjonssekretærer:</u> Egon Nielsen, Postbox 1155, 5001 Bergen Tlf.: 05-16 09 78 Leif Havik, Postbox 485, 7001 Trondheim. Tlf.: 075-82 355 Knut Aasheim, Postbox 142, 2073 Bøn. Tlf.: 02-76 15 65	RAPPORTSENTRAL UFO-NORGE, Postbox 38, 2045 Leirsund. Tlf.: 02-72 55 07
DAGLIG LEDELSE Denne utgjøres av en komite på 6 medlemmer: Kåre Elvik Elbjørg Fjeldberg Hans Chr. Moe Per Ottesen Odd-Gunnar Røed Knut Aasheim	AVDELINGENE <u>UFO-NORGE Øst</u> Avd.leder: Elbjørg Fjeldberg, Postbox 38, 2045 Leirsund. Tlf.: 02-72 55 07 <u>UFO-NORGE Sør</u> Avd.leder: Arne Pross Thomassen, Postbox 902, Birkelund, 4801 Arendal. Tlf.: 041-15 2 86 <u>UFO-NORGE Vest</u> Avd.leder: Finn W. Kalvik, Postbox 1155, 5001 Bergen. Tlf.: 05-28 01 26 <u>UFO-NORGE Midt.</u> Avd.leder: Leif Havik, Postbox 485, 7001 Trondheim. Tlf.: 075-82 3 55 <u>UFO-NORGE Nord</u> Avd.leder: Leif-Normann Solhaug, Postbox 19, 8387 Fredvang. Tlf.: 088-94 168
Trykk: Svein Anthun, UFO-NORGE V. OMSLAGSBILODET: UFO fotografert av en 14 år gammel gutt i Tulsa, Oklahoma, USA. Bildets ekthet er bekreftet av avisen Oklahoma City Journal.	

Siden sist

Vi nærmer oss den mørke årstid med mystiske nattelys og små muligheter for dagslysobservasjoner.

Jeg skrev i forrige nummer at fellesferien også hadde innfunnet seg i kosmos. Dette vet jeg nå ikke gjalt himmelområdene over Hessdalen, Arendal og Kragerø.

På førstnevnte sted, har UFO'ene holdt "koken" også i sommer, og observasjonene av mystiske himmelfenomener ser ut til å fortsette.

Arendals-området har igjen vært skueplass for UFO-observasjoner av samme karakter som i november i fjor, og i Kragerø melder vår avd. Sør om en formodet UFO-landing.

Undersøkelsene fra denne hendelsen er ikke avsluttet, men vi håper å få en redegjørelse i neste nummer.

Hessdals-UFOene har vakt oppmerksomhet også i våre naboland.

Aalborg Stiftstidende av 24.3. skriver om: "Det norske flyvåben på UFO-jagt. UFOer set over Hessdalen i Trøndelag i Norge. Det hele ser meget spændende ud".

Holbæk Amts venstreblad av 24.3.: "Norge på UFO-jagt". Kolding Folkeblad av 26.3.: "Norsk militær skal nu jage UFOer". Jyllandsposten av 4. august: "Er UFO-tilhængere småmerkelige?" (utledet av norsk: smårrar) Avisen refererer UFO-NORGES møte i Ålen. Sannsynligvis klippet fra Dagbladets flåsete omtale fra 29. mars. - For sikkerhets skyld har jeg saumfart straffeloven for å se om det er straffbart å være

"smårrar". Det kunne jo hende vi fikk en politianmeldelse på oss hvis så var tilfelle. Men heldigvis er dette hvisstnok tillatt. Sikkert til stor ergrelse for en liten UFO-klubb nord for Dovre.

Så en oppfordring til våre aktive og passive medlemmer. GI ET ABONNEMENT PÅ UFO I JULEGAVE! Anfør på innbetalings-talongen at "dette er et gaveabonnement til:(navn og adresse), og vi sender nr. 5/82 til vedkommende med en hyggelig hilsen fra deg! + hele 1983-årgangen. Og husk! Prisen for UFO 1983, er den samme: Kr. 80.-

På gjenhør!

Red.

HVA ER EN REDAKTØR?

Den amerikanske kritiker H.L.Mencken utgav for 40 år siden et personlig sitatleksikon. Først nå kommer det på engelsk. Og Time siterer et av sitatene - Alfred Hubbards definisjon fra 1923 på en redaktør: "En person ansatt i en avis, hvis oppgave er å skille klinten fra hveten og sørge for, at klinten blir trykt".

Komm: For at ingen missforståelse skal oppstå mellom redaksjonen og våre lesere, vil redaktøren få bemerke at "UFO" trykker hele avlingen!

Vår elektriker fikk et støt----- men det var et isolert tilfelle.

I DETTE NUMMER:

Siden sist.....	side	2
Namsenekspedisjonen 1982.....	"	4
Hessdalen (del 3).....	"	7
Rapport fra avdeling: Nord.....	"	10
Oppdiktede nærkontakter.....	"	12
UFO på radar.....	"	17
Columbia's tredje landing.....	"	18
Referat fra Landsmøtet 1982.....	"	20
NASA, forbereder neste steg.....	"	22
Fra Forskningsseksjonen.....	"	24
ETA CARINAE, og Brasil.....	"	26
UFO-observasjoner og innsamling av data.....	"	27
Et UFO-møte i luften.....	"	31
UFO-pionær er borte.....	"	32
ESA - Den Europeiske Romfartsorganisasjon (del 3).....	"	33
Presse-klipp.....	"	36
SEMIC-tilbud.....	"	40

URI GELLER UTFORDRER...

En hel del illusjonister, i daglig tale omtalt som tryllekunstnere, påstår at de lett kan utføre de samme triks som Uri Geller lager. Slike påstander er flere ganger fremkommet i dagspressen og andre media, skjønt de ennå ikke er bevist.

Det er helt korrekt at tryllekunstnere kan klare Geller's psykiske triks, når de benytter sine egne "remedier", og det skjer under selvvalgte betingelser. Derimot har ennå ingen kunnet gjøre det samme som Geller under parapsykologiske laboratorieomstendigheter. Uri Geller har nå tilbudt en hvilken som helst illusjonist 100.000

dollars. eller omkring 715.000 kr. hvis vedkommende kan oppnå de samme resultater i telepati-eksperimenter på Stanford Research Institute i California, som Geller der utførte. Stå på - tryllekunstnere. Her er "lette" penger å tjene!

UFO-ASPEKT 5/82

Er du optimist, har du sikkert ikke mye erfaring.

Hvordan kan det ha seg, at den parkeringsplass som er ledig, alltid er 10 cm. for kort?

Det beste ved de gode gamle dager er, at de ikke kommer igjen.

En psykiater er en lege, som ikke tåler å se blod.

Arne Pross Thomassen:

NAMSENEKSPEDISJONEN - 82

I 1959 observerte skogmester Lorentz Johnsen en U.F.O. som eksploderte i luften og falt ned i store stykker i Namsenfjorden.

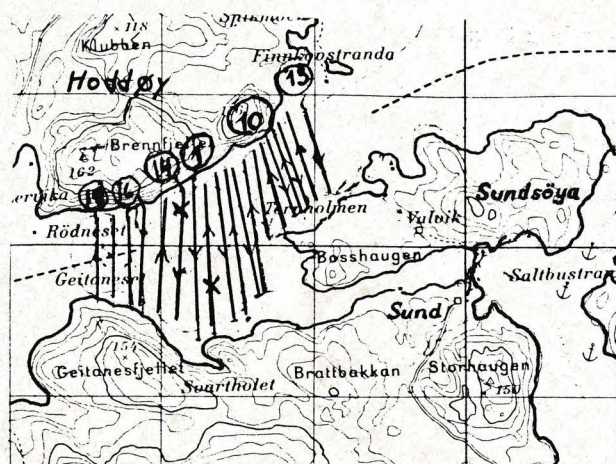
Bakgrunnen for denne nye ekspedisjonen var at vi ikke var fornøyd med de tidligere undersøkelser og ville prøve å finne ut noe mer.

Å finne et ufovrak, fotografere det og kanskje få det hevet og undersøkt, virket forlokkende.

74-ekspedisjonen registrerte to objekter på bunnen av Sunds-råsa med sitt ekkolodd og tolket utslagene slik at de hadde form av en sukkertopp og en torpedo, men båtens hastighet og hastigheten på papirframtrekket ble ikke registrert. Dermed kan en ikke si stort om formen.

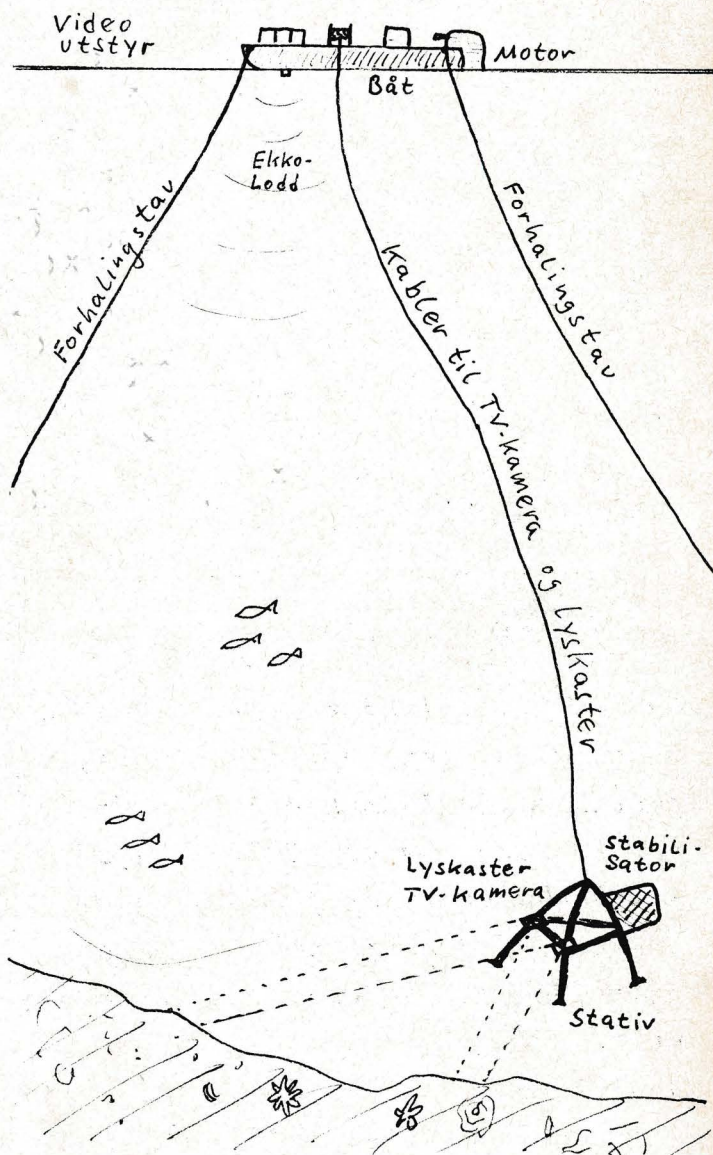
Vi fikk også en del utslag på ekkoloddet på dette stedet, men også på to-tre andre steder. Denne delen av fjordarmen ble undersøkt planmessig med lange og tette sveip med ekkoloddet.

Da ekkoloddets dekningsvinkel var 30 grader kan vi lett ha oversett enkelte ting, men siden ufoen sprakk i flere store deler var det sannsynlig at vi ville treffe på minst en av dem under kryssingen.

Oversikt over avsøkt område.

Dessverre var vannet fullt av alger og plankton denne gangen. Følgelig ble sikten elendig og vi så ikke stort på video-skjermen.

Vi så ikke bunnen før den var bare en meter unna, og med det store slingringsmonnet som de lange kablene gav ble søkene nokså tilfeldige. Metoden med å forhale båten mellom tre ankerpunkter ser ut til å virke bra, men selv med god sikt i vannet vil det være ønskelig med en innretning som kan øke siktbarheten.

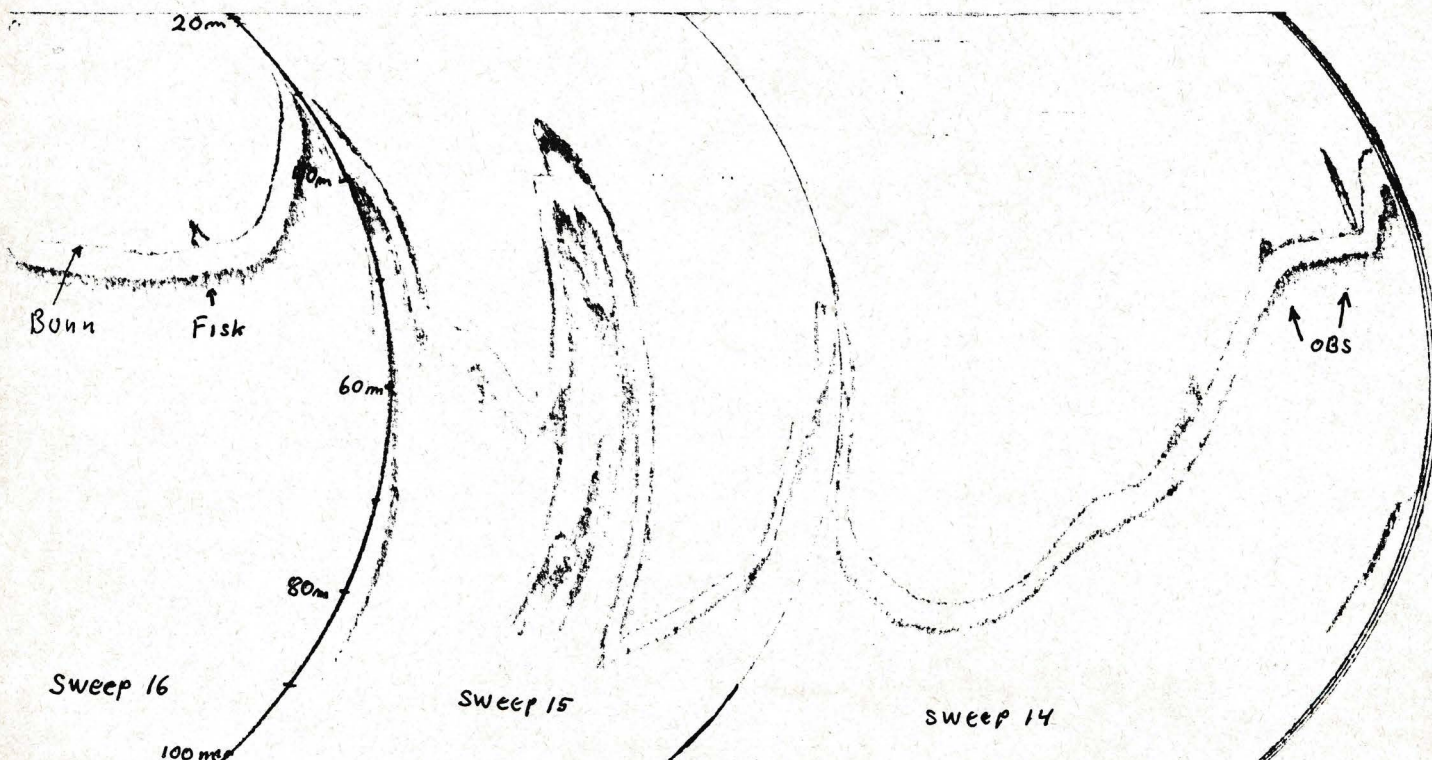
Foreløpig er det bare marinen som har slikt avansert utstyr. Problemet er at vi ikke vet om det er uforester vi har funnet på ekkoloddet eller om det bare er stein med rester av trålpoper rundt. Vrakgods fra krigen kan også være en mulighet.

P.g.a. den store dybden og den dårlige sikten ble det ikke noe av dykkingen og våre to dykkere gikk istedet på jakt etter fisk og skjell, mens resten av gjengen gikk og fant seg blåbær og multer som det var mye av og som vokste helt ned til vannkanten mange steder.

For å få identifisert de ukjente objektene på ekkogrammene, kan vi tenke oss tre muligheter:

- 1) Forbedre rekkevidden/sikten på tv-sonden.
- 2) Få lånt en effektiv sonar for å få registrert formen på "tingene". Å låne sonar er desverre både dyrt og komplisert.
- 3) Få laget/lånt stor metalldetektor som kan fires ned over objektene f.eks. fra isen etter en nøyaktig lokalisering med ekkolodd.

Har leserne noen ideer ?

Et av ekkogrammene fra Sundsråsa.

Selen i området var både tallrik og nysgjerrig og kom flere ganger inn på ekkoloddet. Enkelte store sildestimer ble også registrert. En kveld fikk vi se en flokk småhval som øvde seg i høydehopp. Det var et imponerende syn.

Avdeling Midtnorge ble overlatt ekkoloddet for å foreta flere søk i ledige stunder. Fjorden er jo ganske stor og da ekkogrammene

danner hele grunnlaget for de videre undersøkelsene, er det viktig at de er mest mulig komplette.

Hvilken metode man så skal velge videre er et åpent spørsmål. Kanskje en liten spesialbygd miniubåt hadde vært det beste. Vi kunne nok fått et verft til å bygge en hendig liten fireseter til oss, men først må en av oss bli millionær. Kanskje vi skulle prøve oss på skattejakt?

Vi hadde ellers en fin tur. Det regnet litt første dagen, men deretter hadde vi mye sol og stille vær. Dessverre var kleggen veldig hissig så vi fikk bare solt oss når vi var i båt. Mygg og knott kunne jages med myggolje og røykspiraler, men kleggen var det ingenting som kunne skremme. Den eneste brukbare metoden var å slå ihjel samtlige, men hver gang vi lyktes med det kom det en diger hest ruslende og brakte med seg en ny sverm av hissige blod-sugere.

Om kveldene fisket vi ørret, torsk og sild og stekte fisk og pølser på leirbålet.

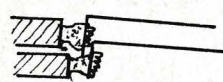
Vi så etter sporene ved Sundsvannet, leirvikholmen og kjølsøya, men is og bølger hadde visket ut alt og det ble derfor til at vi testet derfor metallsøkerne på myntjakt.

I den forbindelse viste det seg at "søkevinkler" også kunne brukes. Vinkler er en videreutvikling av ønskekvisten. En lokaliserte da først mynten ved hjelp av vinklene og tok den så opp ved hjelp av en gravesje og en finlokalisering med metalledektoren.

Vinklene virker slik at de slår ut når man beveger seg over det ønskede objekt. Går man for langt til siden vil de (en eller begge) peke mot den retning en må gå i for å finne gjenstanden. Er det et stort område som skal avsøkes kan man på det viset foreta en krysspeiling.

Det antas at vinklene virker både som antenner og som visere (indikatorer). Underbevisstheten fanger på en eller annen måte opp hvor den søkte gjenstand er og styrer vinklene gjennom små motoriske bevegelser i håndleddene. Programmeringen (ønskingen) skjer ved at man tenker intenst på den tingen man skal finne, et kort øyeblikk, og så skyver

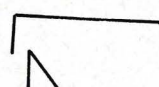
man det fra seg og tenker på noe annet eller helst ingenting. Underbevisstheten har da mottatt en suggesjon. Det morsomme er at en får utslag selv om tingen er gravd ned eller et stykke unna. Mens bare noen få kunne få til å bruke ønskekvisten, kan de fleste med hell bruke vinklene etter litt øvelse. Øvelse, bruk og erfaring er viktige ingredienser.

Start

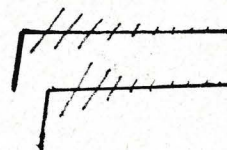

Utslag

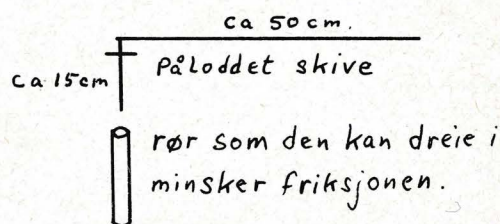

Peile utslag mot høyre

En passende størrelse på vinkelen kan være 12 cm. langt skaft, 50 cm. lang pinne, materiale kan være pianotråd, messingtråd el.lign.

Det hevdes at følsomheten øker hvis man lodder messing/koppertråder på tvers omtrent som på en svenskeantenne.

Denne form for detektor er ikke begrenset til å finne bare vann eller metall, men hva som helst annet, alt etter hvor øvet man er!!

Hessdalen

DEL 3

Det er ikke bare nattelys som er observert i Hessdalen selv om disse observasjonene dominerer helhetsinntrykket.

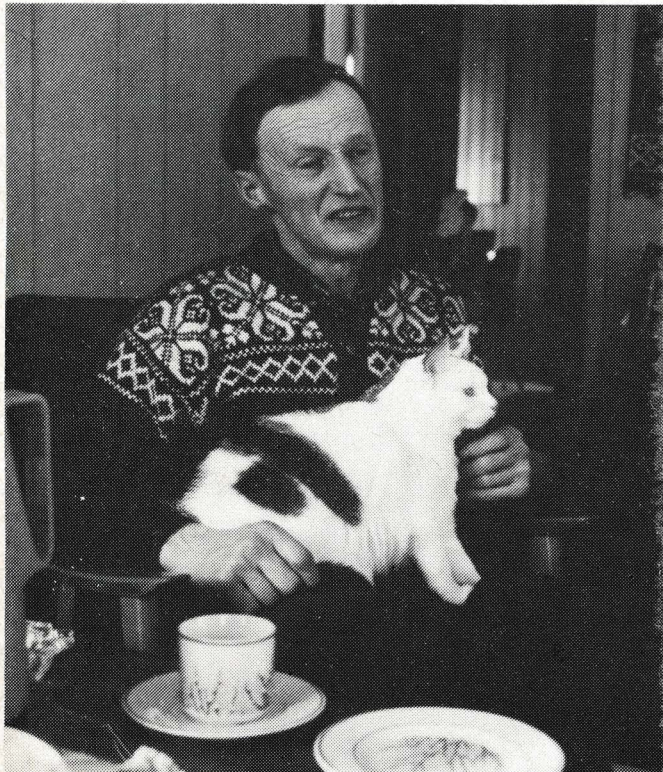
I denne delen skal jeg ta for meg noen interessante observasjoner, som anses å være av høy merkverdighetsgrad.

En av de vitnene vi har oppnådd best kontakt med er Jon Aspås, og det kan nevnes at hans første observasjon var i 1943. Det er derfor ikke noe nytt fenomen som har inntruffet i Hessdalen.

Først litt om observatøren:

JON ASPÅS er gårdbruker og han har ennå ikke passert 60 år.

Det er absolutt ingen ting som taler imot hans kompetanse som observatør, og han er svært bra skolert når det gjelder å ferdes ut i friluft.

Aspås er kjent i bygda for å være en svært pålitelig person, og vi har erfart at han er svært forsiktig med å stadfeste observasjoner som han selv ikke har vært vitne til.

Vi kan derfor ikke finne noen grunn til å tvile på hans ord. Og selv om han kanskje kan ha feiltolket én hendelse, så skal det godt gjøres å feiltolke såpass mange ganger.

Aspås forteller:

-En på nabogården ringte en morgen og spurte om vi hadde sett det som var i ferd med å passere over Rogne.

Det var lyst på morgenen og vi gikk ut for å se på "tingen".

Den var da allerede kommet over høgda ved Hegset, midt imellom

Ålen og Hessdalen. Den dro sør- over med sakte fart. Objektet så ut til å være ovalt med flat

bunn, og det var en forhøyning, eller en topp, oppe på "tingen".

-Neste morgen kom den tilbake og den gikk veldig sakte, slik

at vi kunne se den i hele 42 minutter. Den så ut til å være noe

større enn den første og formen var eggformet, med en antydning

til flat bunn.

-Etter denne observasjonen, så vi den ikke på flere dager, og

vi har sett den bare to ganger senere. Den ene gangen passerte

den med veldig høy hastighet, og sist vi så den, kom den over

Finnsåhøgda og beveget seg mot Vårhus. Deretter gikk den i den

"vanlige" ruta mot sør.

-UFOet var sølvglinsende metallisk, og det var ikke noe lys på

den. En gang kom den såpass høyt i terrenget at den reflekterte sollyset.

-Den 7. januar gikk vi opp til Kjølen, og det var 33 kuldegrader og sno. Etter en stund så vi

et lys som kom fra Båttjørndalen mot Finnsåhøgda. Lyset stoppet

og sto stille i omlag 5 minutter over vollene på Finnsådalen.

Andre hadde også sett det samme tidligere på kvelden, og denne

gangen sto det mot Finnsåhøgda.

-Vi hadde flere observasjoner i tiden som kom, og en kveld var

det flere varmegrader, men UFOene kom som de alltid gjorde.

-Den 3. mai ca. klokken 22.40, så vi at den kom fra Kjølidalen mot Berghøgda.

(Kommentar: Hessdalen var på den tiden invadert av folk fra både UFO Sverige og UFO Norge, og det antydes at våre svenske kolleger registrerte et eller annet ved denne tiden, - noe som vi ennå ikke har fått bekreftet.)

-Natt til 2. april kom et UFO gjennom Hessdalen, og passerte i retning Rogne. UFOet var av lys farge, og det var ingen lys på selve objektet. Vi kunne se skarpe konturer, og det var en tydelig forhøyning midt på. Det passerte med stor hastighet, og det så ut til å være omlag 6-700 meter unna. Størrelsen var som på et lite fly, - kanskje ca. 15 meter.

-I 1943, i månedskiftet juni/juli var jeg og en onkel i Båttjørndalen. Vi så da tre objekter som beveget seg i nordlig retning. De stoppet, og sto i ro ei stund. Når dette skjedde, flyttet den minste av objektene seg mot den andre siden av de andre. Det var tre forskjellige størrelser, og den minste sto til høyre for de andre. Deretter kom det ut et eller annet fra objektene, - noe som lignet en ullen sky, og bobler. Så satte de opp en voldsom fart, og det virket som at belegg rundt objektene, ble igjen i luften sammen med boblene, og det lå en slags sky i lufta ei stund.

Vi hadde aldri sett noe lignende tidligere, og vi frøs på ryggen, under observasjonen.

Det sto om en observasjon i ei Trondheimsavis noen dager senere og det var da sett tre lysende objekter på Vikna i Nord-Trøndelag, - på den samme dagen som vi så UFOene.

-I 1967 så jeg nok et objekt på lyse dagen. Denne gangen så det ut som om det var i to etager, og det var en kant rundt det hele. Objektet var rundt med en antydning til oval form. Bunnen var nærmest flat, og det sto omtrent

400 meter over bakken. Deretter forsvant det mot Finnsåhøgda, og kom tilbake til nøyaktig samme plass, gikk i vinkel, stoppet og forsvant med voldsom fart. Objektet lignet Hessdals-UFOet, men det var brunt i fargen.

Flere dagslysobservasjoner er gjort i Hessdalen, og den 6. april kjørte Berit M. Kjerrengvold en tur til Røros. Hun hadde en passager ved siden av seg, og etter å ha kjørt et lite stykke langs riksveg 30, fikk de øye på et metallisk objekt som sto i ro over tretoppene. Objektet var noe ovalt og hadde flat bunn. De sammenlignet størrelsen som en TV-skjerm. Avstanden er noe usikkert og observasjonstiden var 15-20 sekunder. Objektet forsvant så raskt at de ikke kunne se hvor det tok veien. Observasjonen fant sted klokken 13.10 på dagen.

I tillegg til disse observasjonene, kommer rapporter fra flere Hessdølinger over både dagslys og nattelysobservasjoner.

Når så alle disse tre artiklene er skrevet, og når vi vet at de representerer bare en brøkdel av samtlige observasjoner, - ja da kan vi undres over hva som er blitt iakttatt i Hessdalen og traktene omkring.

Hva kan vi i UFO Norge gjøre i slike situasjoner, foruten å registrere hendelsene.

Vi vet at mange teorier er blitt foreslått som en "løsning", men ingen av de hittil fremlagte er særlig overbevisende. Og, det ser ut til at de som fabler om fenoments løsning, og de som tror at de allerede har forklaringen, overhodet ikke har interesse for detaljer omkring observasjonene.

Det virker svært så lettvinnt å sitte på Harestua, og å øse ut med den ene latterlige teorien etter den andre, - ihvertfall er det lettere enn å dra opp til dalføret for å ta disse merverdige UFOene under nærmere granskning.

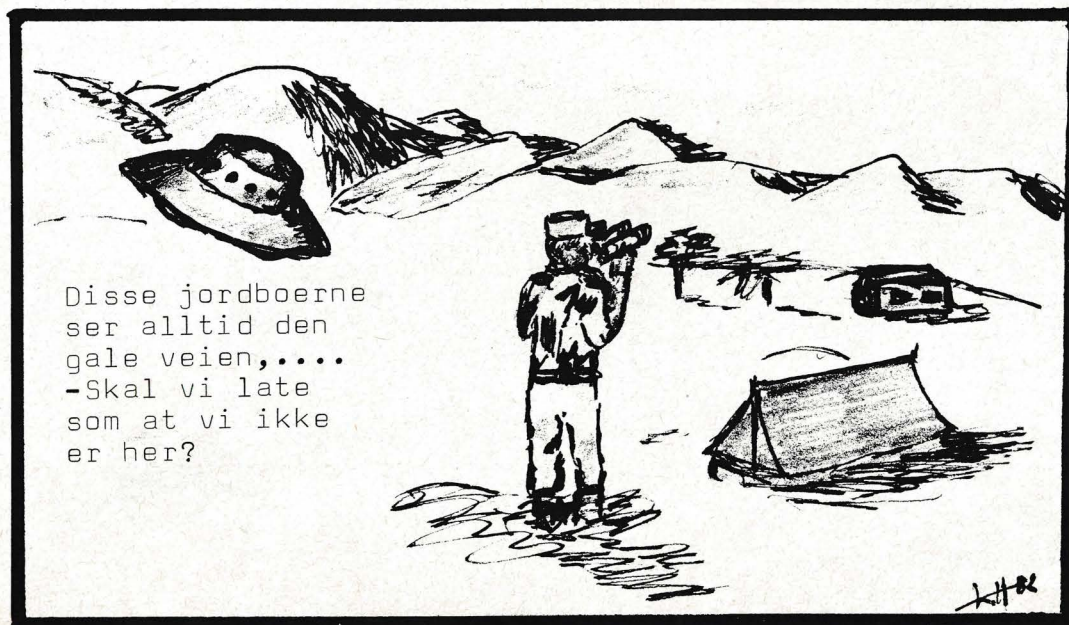
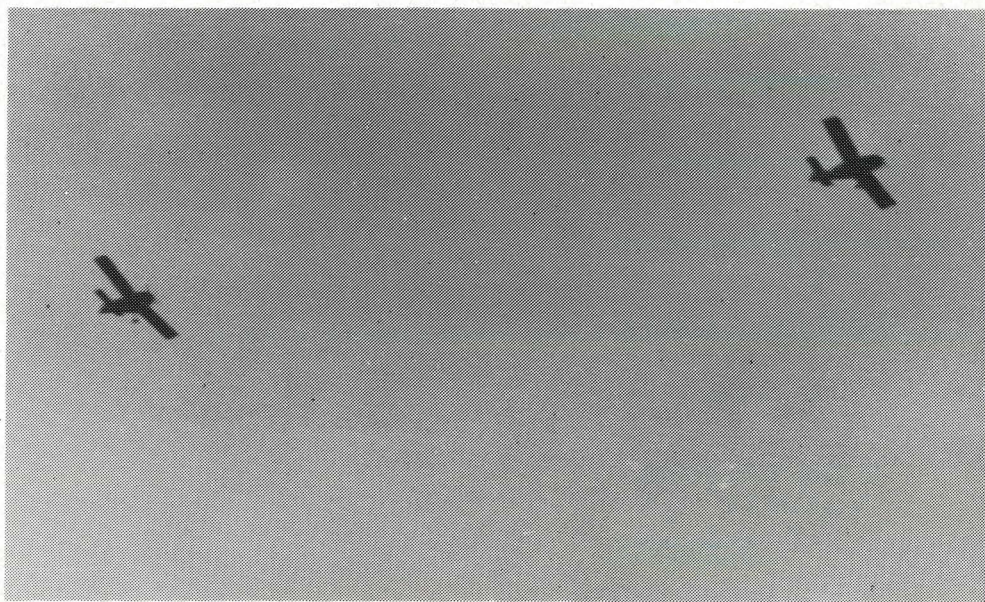
Vi er ikke så fanatiske at vi ikke vil undersøke eller akseptere mulige naturlige forklaringer. Men hvordan kan vi forsvare teorien om planeten Mars? Hvorfor kommer det ingen fagfolk fra Meteorologisk Institutt, eller Geologisk Institutt, eller Astrofysisk Institutt. Det er jo disse som burde ha satt seg i spissen for en undersøkelse. Vi avfeier selvsagt ikke kulelyn-teorien, men disse merkverdighetene har en levetid på omlag 30 sekunder, og "UFOene" i Hessdalen har enkelte ganger hatt en levetid på omlag 42 minutter! Dette burde jo være litt av en sensasjon i "kulelyn-verdenen", og derfor burde noen ha undersøkt dette nærmere.

i et par døgn, og returnerte når været ble for dårlig. De opprettet imidlertid kontakt med radaranlegget på Gråkallen i Trondheim. Ved siden av denne passive bevakningen, svirret noen fly fra flygeskolen over terrenget på dagtid. Et par jagere drev også overflygninger svært lavt i dalen. "Speiderne" anså hele operasjonen som en vanlig undersøkelse, og de var åpne for mulige teorier, uten at de derved aksepterte UFO som noe utenomjordisk. Vi har ennå ikke hørt noe fra Forsvaret, og vi vet derfor ennå ikke om det ble laget en rapport over undersøkelsene. Vi kan vel anta at denne eventuelle rapporten ikke er tilgjengelig for oss alikvel.

L.Havik

FORSVARETs jakt.

Etter nærmere tre og en halv måned, ankom representanter fra flygeskolen på Værnes. Det var kommandøren for luftstridskreftene i Sør-Norge som hadde gitt ordre om at UFOene skulle undersøkes. For første gang, skulle altså det norske forsvaret på UFO-jakt. Kapteinene Nyland og Rødsjø, fra flygeskolen, sto vakt

RAPPORT

AVD. NORD

Først vil jeg fortelle litt om UFO Norge/Avd.Nord's fremgang og problemer. Her i nord er avstanden alltid et problem, og det gjør at møter, sammenkomster mellom UFO-interesserte o.l., er vanskelig, og det koster dessuten mange penger. Den eneste muligheten dersom man skal sørover i landet, er tog, men dette tar lang tid.

Avdelingen har hatt fremgang når man ser på abonnenter og aktivt arbeide, og vi håper at flere passive blir aktive etter hvert, og det vil lette arbeide for meg som avdelingsleder.

For en tid tilbake så sendte vi ut et rundskriv for å få flere til å bli aktive, og for å starte med møtevirksomhet o.l., og samtidig prøve å skaffe litt inntekt til avdelingen. Foreløpig er det bare kommet ett svar på rundskrivet, men vi håper på flere positive svar.

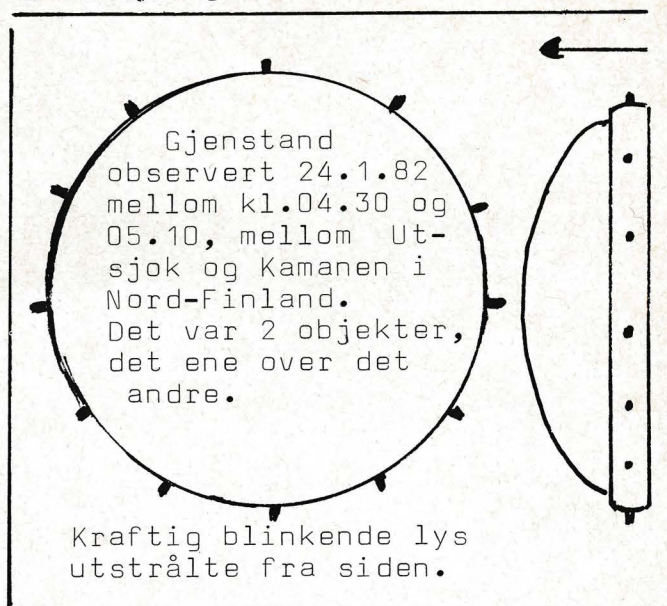
I fjor, d.v.s. i NUFOC, hadde vi ca. 25 medlemmer, men i år har det steget til omlag 40 abonnenter, og det viser seg at det finnes UFO-interesserte her i nord også.

På landsbasis så hadde UFO Norge 457 abonnenter, den 26.6, men dette er som vi alle vet altfor lite. Jeg vil derfor oppfordre alle til å verve abonnenter "førre livet", og vi må ha over 1000 stykker så snart som mulig, dersom vi skal overleve.

Senhøstes i fjor og de første månedene i år, har vi mottatt mange presseklipp som angår Nord-Norge, og en god del av disse var en bølge av observasjoner. Noen viste seg å være meteorsvermer.

Hittil i år har jeg arbeidet med 15-20 saker, og av disse er det utsendt 8 rapportskjemaer. Derav er 5 kommet tilbake i utfylt stand, noe som jeg anser som bra.

FRA

Av de fem rapportene som jeg mottok, er det eldste vitnet 57 år, og det yngste 15 år, og i 4 av rapportene er vitnene over 20 år, og tre var over 40 år. Jeg mottok 2 rapporter fra kvinner og 3 fra menn, så der lå det ganske jevnt.

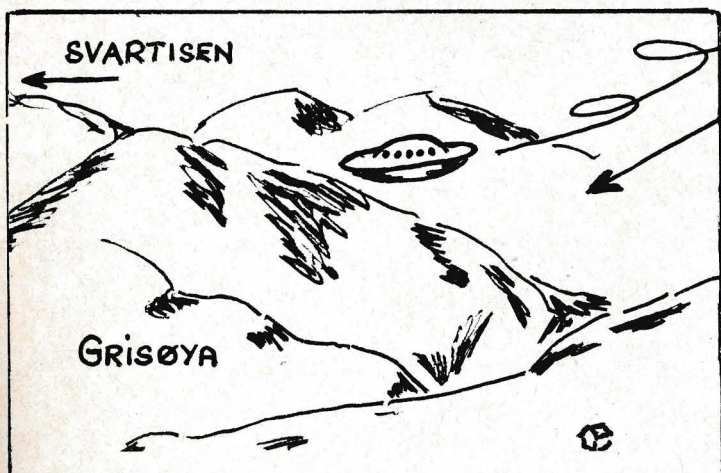
Den mest interessante saken, og den best dokumenterte, er Nesseby-saken. Einar Betten var på tur nord i Finnland den 24.1.82. Der fikk han se et objekt på størrelse 1,5 cm, målt på utstrakt arm. Gjenstanden var lydløs, og gul/grønn av farge. Observasjonstid var ca. 40 minutter.

-- 00 --

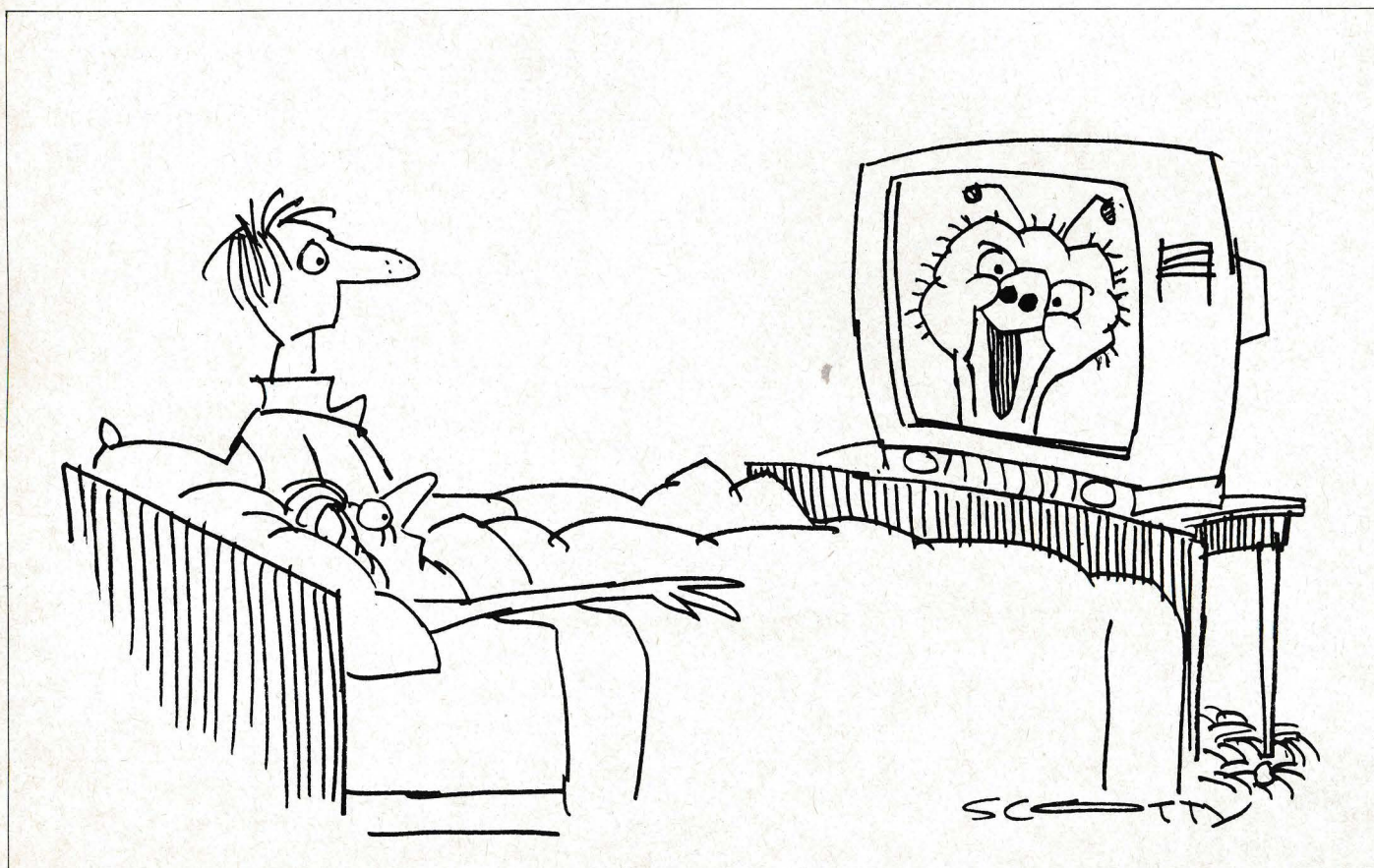
En annen interessant sak er fra Nordfold, 9 mil fra Bodø i luftlinje. Der fikk en mann og hans sønn se et diffust objekt, som passerte med en fart på ca. 1000 km/t. Objektet var likt et helikopter, og hadde hale etter seg. Hendelsen skjedde den 22.12, og varte i ca. 1 time. Objektets farge var lysende grønn, og den var lydløs.

I avdeling Nord's rapportarkiv er det for tiden 27 rapporter, og det øker hele tiden. Den første rapporten ble satt inn den 2.4.80. En rapport fra 22.1.80, fra Meløy, forteller om et vitne som

hadde sett et objekt, som var grønn av farge. Observasjonen pågikk i omlag 10 minutter, og objektet hadde en summende lyd.

Avdeling Nord: L.N. Solhaug

God morgen, jordboere! Mens dere har sovet, har vi gjort en del forandringer i regjeringen!

Oppdiktede nærkontakter

av James Oberg, ansatt ved NASA's Johnson Space Center i Houston.
DEN PUBLISITET SOM EN MEGET IØIENFALLENDE RUSSISK UFO FIKK VERDEN OVER, SKAPTE ET PROBLEM FOR TJENESTEMENN I MOSKVA. DE KUNNE IKKE SI DET VAR EN SPIONSATELITT, MEN HELLER IKKE TROR DE OFFISIELT PÅ UFO'ER.

En veldokumentert UFO-observasjon fant sted over de nordvestlige deler av Sovjet litt før daggry den 20. september 1977. Innbyggerne i byen Petrosavodsk ble da oppskremt av et manetlignende, glødende objekt som svevet over dem. Det merkelige synet ble også sett over Leningrad og Helsinki. (Vår kontaktmann i Novosibirisk: V.I. Sanarov, mente at objektet over Helsinki, var et annet - "UFO" red).

Disse skremmende begivenheter skyltes imidlertid en svært så jordisk hendelse, nemlig oppskytingen av spionsatelitten Kosmos 955 fra den hemmelige "Utskytningsbase Nord" nær Plesetsk. Denne basen, som ble tatt i bruk i 1966, og har ansvaret for mer enn halvparten av alle satellittoppskytinger i verden, har aldri offisielt vært erkjent av Moskva. Og sannheten om "UFO'et som ikke var noe UFO" har vakt bemerkelsesverdig liten oppmerksomhet.

Identifisering av hva "Manet-UFO'et" (som det ble kalt i vestlig presse) virkelig var, tok bare noen få timer, og siden ble det vidt publisert

Imidlertid ble ikke disse rapportene kjent i Sovjet, der observasjonen hadde vakt voldsom interesse blandt almenheten. Etter en viss påpynting av sovjetiske amatør-UFO-entusister, fikk "Manet-UFO historien" ny næring og dukket opp igjen i det populære amerikanske tidsskriftet: "National Enquirer" våren 1978. Under det følgende året ble historien fast innlemmet i den populære UFO-mytologien.

I mellomtiden hadde dette tilfellet blitt en akutt hodepine for Sovjetregjeringen. Selv med den fiendtlige innstilling det offentlige propagandaapparatet har til UFO'er, ville en autentisk forklaring på Petrozavodsk-fenomenet (som var den nøytrale betegnelsen i offisielle sovjetiske kretser) være utenkelig - ettersom rakett-sentret ved Plesetsk var, og er, en militær hemmelighet. Følgelig var sovjetiske vitenskapsmenn (som sannsynligvis er vel kjent med det som foregår på "Utskytningsbase Nord" forpliktet til å utgi en serie med skrøpelige "forklaringer" som har vært ganske uten virkning. Det synes umulig å komme ut av utføret, ettersom historien fortsetter å spres i og utenfor Sovjet-Unionen. Den kan meget vel bli den mest pirrende UFO-historie som det noen gang er blitt hvasket om i USSR.

Den først publiserte beretning om Petrozavodsk-fenomenet var skrevet av en Tass-korrespondent ved navn:

Oppdiktede nærkontakter:

Nikolay Milov. "Den 20. september ca. kl. 04,00 flammet plutselig en enorm stjerne opp på nattehimmelen og sendte pulserende kjegler med lys ned mot jorden", skrev korrespondenten i en artikkel med tittel: "Uvanlig naturfenomen observert over Karelen".

Milov fortsatte: "Denne stjernen beveget seg sakte mot Petrozavodsk der den videt seg ut i en manet-lignende form. Hengende over byen sendte den ut et mangfold av lysstråler ned over den. Inntrykket var som av strømmende regn. Etter en tid avtok lysstrålene. Maneten endret form til en halvsirkel som fortsatte bevegelsen i retning Onegasjøen. -- en halvsirkelformet konsentrasjon av kraftig lys, rødt i midten og hvitt langs kantene, var det, det formet seg til. Hele fenomenet varte i 10-12 minutter".

Da rapporten tilslutt nådde Moskva to dager senere, forbandt øyensynlig ikke redaktøren for Tass Internasjonal denne rapporten med noe i sin tykke bok om "Hysj-hysj, forhold, så historien gikk den samme ettermiddagen ut over nyhetskanaler både innenlands og til utlandet. Vestlige korrespondenter kalte straks objektet for et UFO. Det omhandlet også en United Press International-melding fra Moskva, som også nevnte rapporter om hendelsen fra Helsinki.

Den 23. september 1977 dukket rapporten opp i amerikanske aviser under overskrifter som: "UFO observert over nordvest-Russland. Lignende objekt sett i Finland".

Men basert på egne observasjoner av rakettoppskytinger om natten, og mitt kjennskap til sovjetisk romfartsaktivitet, mistenkte jeg øyeblikkelig en Plejetsk-oppskyting. En rask telefonsamtale til satellittfølgesentret ved NASA's Goddard Space Flight Center i Maryland kunne bekrefte at en satellitt var blitt ført opp i en spesielt høy bane fra Plejetsk om morgenen den 20. september. Beregninger basert på detaljerte følgedata som NASA fikk fra den Nordamerikanske Luftforsvarskommando, viste at oppskytingen hadde funnet sted ca. kl. 03,58 lokal tid.

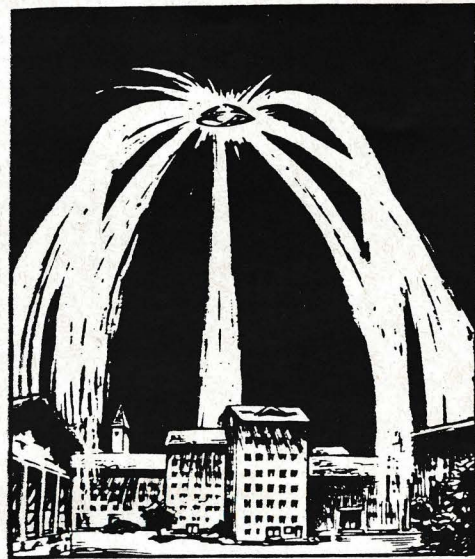
Den 27. september gav en UFO-organisasjon i USA ut en pressemelding der "Manet-UFO"et ble knyttet sammen Kosmos 955 oppskytingen. Granskere ved Sentret for UFO-undersøkelser i Evanston, Illinois, hadde hatt lignende mistanker og ble meget glade for å få dem bekreftet ved mine beregninger. Den 30. september bragte UPI essensen av denne forklaringen fra Chicago.

Historien forsvant ut av internasjonal UFO-litteratur nesten like fort som den hadde dukket opp, men den fikk varierende mottakelse i Sovjet. Der begynte ivrige UFO-amatører å samle øyenvitneskildringer og annen- og tredjehåndshistorier om begivenheten "hin morgen" i Petrozavodsk. Da to amerikanske pressefolk tok kontakt med noen i den sovjetiske UFO-bevegelsen i den påfølgende mars måned, ble de presentert for utrolige historier. Artikkelen de tilsist formet ble presentert under den fryktinngydende tittel: "Den første UFO som har påført en by skade".

Som beskrevet av William Dick og Henry Gris i National Enquire (18 april 1978) hadde UFO-strålene drillet hull i brosteiner og gjennom vinduer. Ettersom alle bevis var tatt hånd om av KGB, fantes det ingen eksempler å se. En gruppe kaiarbeidere trodde det var et amerikansk kjernefysisk angrep og skrek: "Dette er enden!" En doktor rapporterte at hans ambulanse stoppet da UFO'et kom tilsyne. Luften ble rapportert å lukte ozon.

Alle de ledende russiske "UFO-eksperter" gikk god for at det virkelig var en ekte UFO-observasjon ifølge Dick og Gris. Aleksander Karantsev - kjent for idéer om at astronauter i gammel tid har besøkt jorden - kunngjorde at: "Så langt jeg kan se var det et romskip fra det ytre rom på rekognosering". Vladimir Ashasha, som i det senere er sitert viden om for sin påstand om at Apollo 11 ble skygget av UFO'er på månen, hevdet: "Etter min mening var det som ble sett over Petrozavodsk enten et UFO - en bærer av høy intelligens med mannskap og passasjerer - eller det var et felt av energi, skapt av et UFO".

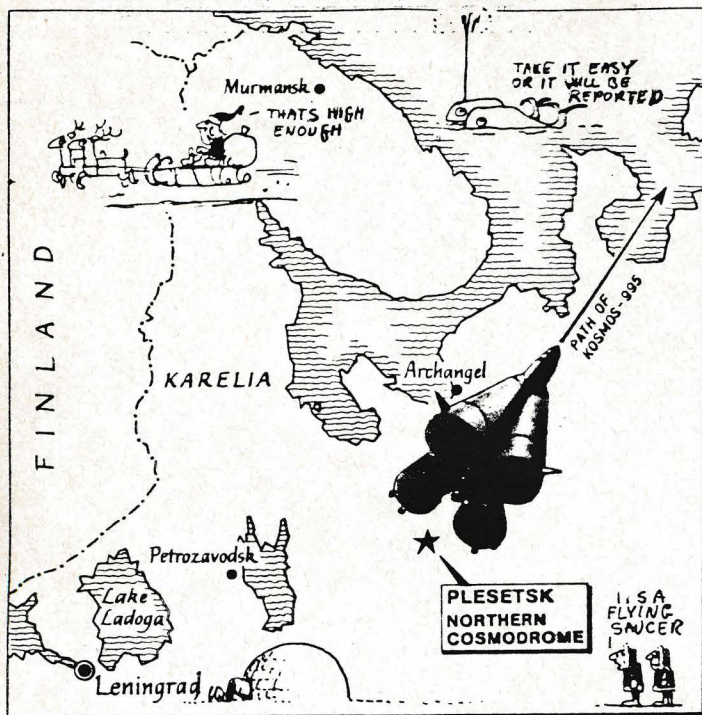
Den offisielle sovjetiske reaksjon på denne bølgen av populærinteresse (som til tider grenset til hysteri) var å sende ut serier av vitenskapsmenn for å for-

Slik fenomenet fortonet seg for innbyggerne i petrozavodsk.-----

sikre publikum at alt var i orden. Vladimir Krat, sjef for Pulkovo-observatoriet, fortalte reportere den 23. september at: "Pr. i dag er det ennå vanskelig å forklare dets opprinnelse med absolutt sikkerhet". Men den 12. oktober fortalte han verden at: "Fenomenet sannsynligvis var et rakett-trinn som brant opp. At det syntes så godt skyldes materialer som en sputnik er laget av. Sputniker kan noen ganger eksplodere når de kommer tilbake inn i atmosfæren, og produktene av en slik eksplosjon kan bli i luften i lang tid".

Da det ble klart at dette slett ikke overbeviste noen, ble en ny forklaring klekket ut. Medio august 1978 publiserte en: -"M. Dimitriev, doktor i kjemivitenskap" - en artikkel i et månedsmagasin kalt: "Flygning og romfart", der konklusjonen var at skyen var en "kjemoluminesent sone" forårsaket av forurensning fra fabrikkene i Petrozavodsk. Disse inneholdt salpeterholdige oksyder.

Oppdiktede nærkontakter:

Åpenbart for å vinne i kvantitet det som manglet i kvalitet, publiserte den offisielle sovjetiske presse enda en "forklaring" i januar 1979, - da Dr. V.V. Migulin, i det senere betraktet som Vitenskapsakademiets UFO-kontaktmann, tilskrev fenomenet "fysiske forandringer i den øvre atmosfære" - sannsynligvis geomagnetiske i sin opprinnelse". Migulin utdyper dette videre i juli/august-nummeret av det franske magasinet: La Recherche, og beskriver hvorledes en skur av elektroner fra solen hadde blitt kanalisert inn i den øvre atmosfære på dette stedet av en megnetisk storm.

Slike rapporter kan ikke rokke den soleklare identifisering av originalfenomenet med raketttoppskytingen, ettersom tidspunkt og detaljer ved de beste beskrivelsene stemmer altfor godt med oppskytingen til at det kan være noen tilfeldighet. Slik på-

pynting som har skjedd med disse rapportene kan være nyttig når man skal måle påliteligheten av tilsvarende rapporter om andre møter med UFO'er. Disse erfaringene bekrefter iakttagelsene til astronomen Frank Drake, hvis artikkel: "Om vitners muligheter og begrensninger". utkom i 1972.

Drake skrev: "Et vitnes erindring om slike eksotiske begivenheter avtar veldig fort. Etter en dag er omtrent halvparten av det som rapporteres, klart feilaktig. Etter to dager er ca. tre fjerdedeler klart feilaktig. Etter fire dager er bare ti prosent pålitelig. Etter fem dager rapporterer folk mere antakelser enn sannhet. Det ble klart at senere rekonstruerer de med sin fantasi en begivenhet basert på et dunkelt minne om hva som hendte. Dette er noe som UFO-etterforskeren sjelden setter pris på". (Mr. Drake generaliserer! - UFO-red).

STORM I EN FLYGENDE TALLERKEN

Ifølge Drake vil denne "forkludringsfaktoren" ødelegge påliteligheten av rapporter om objektets bevegelse, posisjon og hastighet - om ikke etterforskerne samler slike data veldig fort. Imidlertid, forkludringsfaktoren ble såvisst ikke regnet med ved Petrozavodsk Heller enn å minske, økte historien på gjennom de følgende måneder.

For eksempel publiserte det britiske Flying Saucer Review, (av mange ansett som det beste UFO-tidsskrift i verden) alle de første ville rapportene som kom, uten noen gang senere å oppklare

Oppdiktete nærkontakter:

dem eller trekke noe tilbake. UFO-Report, den mest seriøse av de amerikanske UFO-magasiner, fortalte sine lesere at skade på bygninger skyldtes eksplosjon av en romrakett.

Gjennom 1979 og 1980 fortsatte det å komme ny informasjon om "Petrozavodsk-fenoménet". "Spennende ny informasjon har sivet ut fra Petrozavodsk angående et romskip som nylig besøkte området", bekjentgjorde den russiske UFO-størrelsen Aleksander Kasantsev. Den seneste beskrivelsen av "maneten" sier at: "den hang på nattehimmelen i minst to timer i en høyde av 60 miles". Sagt av en russisk journalist: "Den var senter for stor aktivitet ettersom mye mindre legemer tilsynelatende ble skutt ut fra den, mens andre så ut til å nærme seg og forsvinne inn i uendelige åpninger". Moskva-fysikeren Vladimir Ashasha gikk igjen god for begivenhetens UFO-karakter: "Etter mitt syn var det et moderskip fra det ytre rom. Dets tilsynekomst ser ut til å indikere at en utenomjordisk sivilisasjon har nådd siste trinn før den tar direkte kontakt med jorden".

Sannheten kom frem noen steder likevel. Mars-utgaven i 1979 av det finske astronomiske magasinet: Tahdet Ja Avaruus, publiserte to kart og flere bilder av Plesetsk-rakettoppskytninger observert fra Finland.

Magasinet angir et gjennomsnitt på to oppskytinger pr. år - mange av disse er aldri offisielt gjort kjent av USSR.

Ifølge magasinet var det i 1977 så mange som fem oppskytinger, inklusive "Maneten". Så finnene har publisert ypperlige data som forklarer bakgrunnen for: UFO'et som ikke var noe UFO.

Det eneste problemet er at få personer og minst av alt UFO-entusiastene i Moskva, har merket seg det.

Overs: Bjørn M. Elgstøen.

Manet-inntrykket på dette bildet er skapt av en rent rutinemessig Sayuz-rakettutskyting i 1973.

UFO PÅ RADAR ?

Sent i november 1973, reiste jeg rundt med Fredriksberg UFO-gruppe på en tur i Danmark. Vi besøkte Odense, København, Herning Aalborg, og Aarhus. Mitt mål med turen var å snakke med mennesker som hadde hatt personlige UFO-opplevelser. Og disse var det mange av. I Aalborg ble jeg kontaktet av Lars Nordby. Han hadde avtjent verneplikten i Forsvaret og hadde en gang observert UFO på radar. Jeg tok opp samtalen på bånd, og dette er hva Nordby fortalte:

"Jeg var stasjonert på Skagen flyplass, og i januar 1973, så jeg en serie av objekter i løpet av to uker. De kunne sees på radar i form av små lyspunkter, som beveget seg i området rundt Randers, og nesten bestandig i sørlig retning, med en hastighet av ca 12 ganger lydens. Det var seks eller syv objekter hver gang.

Det satt en kollega ved siden av meg og jeg sa til ham: Se på det på skjermen, - det ser ut som UFO's. Jeg sa det mer eller mindre som en spøk, og han tok det heller ikke alvorlig.

-Betyr det at du ikke behøvde å rapportere slike tilfeller?

-Nei, ikke i det hele tatt, fordi det ikke vil bli bevist som noe fly av datasystemet, så lenge det er over eller under en viss hastighet. Det vil bli automatisk utelukket.

-Det menes at det bare kan registreres av personell ved radar-skjermen?

-Ja, det blir ikke registrert som fly.

-Når i januar hendte dette?

-Jeg husker ikke helt nøyaktig, men det dreidde seg om en periode på fjorten dager.

-Så du hvor mange objekt det var?

-Nei, men det kunne ha vært mange som gikk nær hverandre, og ved en slik formasjon, registreres de som et lyspunkt på skjermen.

Det kom normale ekko som fra et fly, den eneste forskjellen var den enorme hastigheten, som fanget min oppmerksomhet, samt at forskjellige objekt kom i nøyaktig samme rute hver gang.

-Kom de på rekke?

-Nei, det var stor avstand mellom dem, - når det første nådde den tyske grensen, passerte det neste like utenfor Aarhus.

-Kunne du følge dem hele veien?

-Ja, og det tok ikke lange tiden, ca 1 minutt fra Randers til grensen.

-Det blir svært høy hastighet!

-Ja, vi prøvde å beregne farten ved å skjekke distansemerker på radarskjermen, og vi fant ut at farten måtte være enorm, - 10 til 12 ganger lydens, og da kan du selv regne ut farten til, 7400 til 11000 Miles pr. time.

-Hadde du mulighet for å skjekke høyden?

-Ja, men den ble ikke registrert på høydemåleren, da UFOene kunne ha vært utenfor den høyden som apparatet fungerte på. Og det tar vanligvis litt tid før computeren reagerer. Objektet må bli observert i en viss periode og ha normal fart, ellers så vil computeren si: Dette er ikke sant!, og dataene vil bli strøket.

-Fulgte objektene samme rute ved alle observasjonene?

-Ja, og jeg har aldri sett noe i likhet med dette senere, eller tidligere.

W. Wegner

Oversatt: K. R. Andersen

■

Den offentlige mening er, hva folk tror, andre folk tror....

COLUMBIAs

tredje

landing

ETTER EN UTSETTELSE SEILER COLUMBIA HJEM MOT EN USIKKER FREMTID

TIME 12. april -82

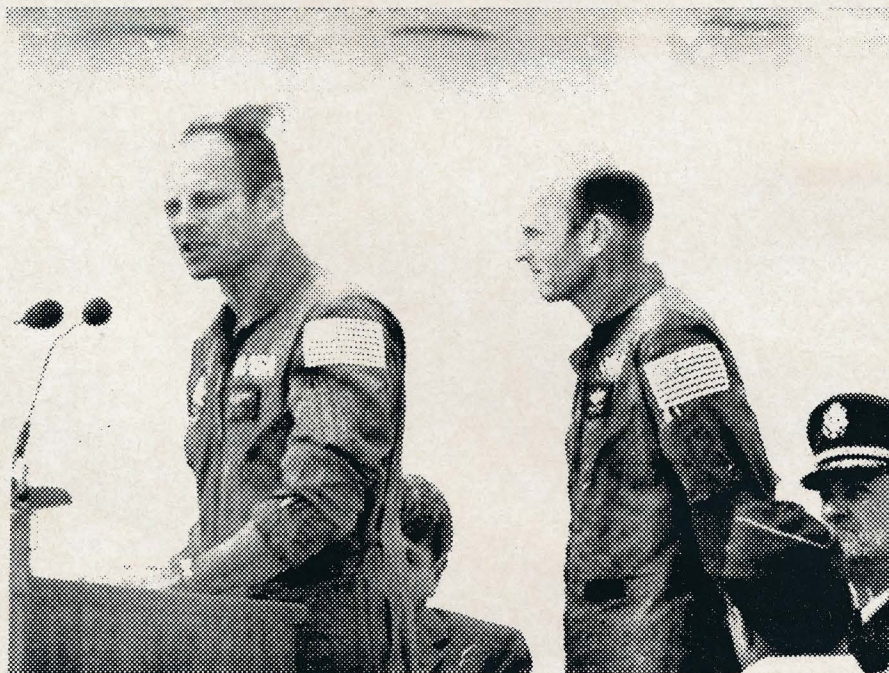
Værvarslet var et mareritt for en pilot. En blennende sandstorm med vinder opp til 24,5 m i sekundet sopte over White Sands Missile Range i det sørlige New Mexico - selv i en høyde av 240 km kunne astronautene Jack Lousma og C. Gordon Fullerton se støvvirvelen. "Det blir ingen landing i dag" kom det fra Huston. "Situasjonen har forverret seg."

Vanligvis har NASAs største hodepine vært å få romfergen trygt opp fra bakken, men etter siste ukes utsettelse, ble Huston utsatt for en ny type problemer: å bestemme når og hvor de skal ta ned en av sine skip. De hadde liten tid. Columbia, som da allerede hadde vært ute i rommet en hel uke, hadde ikke drivstoff til mer enn tre dagers drift av skipets livsstøttesystem og å komme seg ut av bane.

Hele verden reiste ut til Kennedy Space Center i Florida og

forberedte seg på en mulig landing. Men NASA var ikke villig til å la en landing foregå på denne 4,8 km lange banen. Selv om Kennedy eventuelt vil bli i regulær bruk av romfergen, har NASA ennå ikke testet romfergens reaksjoner på sidevind, som man lett kan få der. En noe mer ønskelig løsning var å sette Columbia ned på betongstripen på Californias Edwards Air Force Base nær den mudderaktige, gjennomvåte ørkenen hvor fergen landet på sine to tidligere ferder. Mens han lakonisk erkjente Columbias svinnende drivstoffreserver, sa Program Direktør Neil Huchkinson de slik: "Vi er i en vanskelig situasjon, og des lengre vi venter, jo ferre muligheter har vi igjen."

Neste dag ble astronautene vekt kl 300 p.m. E.S.T. til enda et forsøk. Denne gang var vindhastigheten nede ved ørkenen nede i 6,7 m per sekund. Etter at John Young, som fløy i et jetfly over

⌞ Astronaut Lousma holder en tale for de tilstedeværende mens Fullerton venter på tur.

Lousma foretar et eksperiment i vektløs tilstand. »

landingsbanen, hadde gitt beskjed om at været var brukbart, ga kontrollsenteret klar bane for romfergen til landing på White Sands. På den 129. runden rundt jorda, 14 mer enn planlagt, begynte Lousma og Fullerton å bremse, for å gå ned i jordatmosfæren.

Heldigvis visste Columbias komputere hvor de var. Etter å ha seilt over Arizona og New Mexico, dukket det deltavingete romskipet opp over White Sands på riktig kurs. Så gjorde Columbia en stor sving og stilte seg parallelt med en av landingsstripene. Den sköt så fart nedover i en vinkel sju ganger større enn et vanlig jetfly har. I en høyde av 4000 fot ble fallhastigheten akselerert p.g.a. en luftlomme. Dette førte til at fergens luftbremsar bak på roret automatisk gikk tilbake. Til slutt bare 143 fot over bakken, tok lousma over "stikka." Columbia kom inn så "höyt og varm" - en pilots måte å si fort og bratt på - at Fullerton slo ut hjulene knapt 7 sekunder før bakkekontakt. (Hadde de satt seg fast, kunne romfarerne frigjøre seg fra fergen momentant ved å antenne en eksplosiv)

Men alle dagens farlige öyeblikk hadde ennå ikke pasert. Etter at fergens hovedhjul var slått ut og hadde tatt bakken, löftet nesen seg plutselig opp, som om fergen skulle til å ta av igjen. Kontrollörene hadde en kort visjon om at nesehjulet ville slå ned i landingsbanen og bli knust under stötet, men lousma senket nesen kalt og rolig ned på stripa og lot fergen rulle til den stoppet. Til å begynne med spekulerte NASA-eksperterne på om Columbias vipp var forårsaket av et uventet vindkast, men senere insisterte de på at Lousma hadde slakket bakover på stikka, muligens for å bremse ned fartöyet.

Ved landing var romfergens hastighet 400 km/t, omkring 50 km i timen fortere enn i de andre landingene. Skipet trengte nesten 4 km med landingsbane för det stoppet, nesten 1,6 km mer enn för. Selv för Lousma og Fullerton hadde forlatt fergen, hadde inspektörene begynt å se etter skader. De fant at omkring 50 fliser var skadet

eller revet bort, aluminiumen under var bare overfladisk svidd.

Den ekstra dagen i rommet, ökte antakelig kostnadene til ferden betraktelig. NASA vil ikke si hvor mye mer enn planlagt den kostet, men den skaffet i alle fall 20 flere timer til å samle vitenskapelige data på. Under denne tillegstiden viste instrumentene på Columbia et overraskende utbrudd, en stor eksplosjon på sola. Det er varme gasser som slår ut i glödende flammetunger og som gir fra seg en stor mengde ladede partikler. Disse partiklene kan spille djevelske triks med romskip. I 1979 kom Skylab, NASAs forlatte romstasjon, brasende ned gjennom jordatmosfæren, etter å ha blitt forstyrret av sol-aktivitet.

Columbia burde vere klar for sin fjerde og siste test-tur i slutten av juni. NASA-sjefen James Biggs er så fornöyd med fergens framskritt, at han har begynt å se etter private selskaper som kan drive skipene. Hittil har ingen tatt tilbudet. Mange selskaper har leid plass i fremtidige turer for å sette satellitter i bane, men ingen tror at private bedrifter kan drive fergene med fortjeneste uten store subsidier fra statens side. Industrien har også kommet med betydelige advarsler mot å bruke romfergen til å teste ting som å lage narkotika eller mikse legeringer i vektlöshet. Forretningsmenn vil, för de gör noen betydelige investeringer i prosjektet, ha NASA til å bevise at det virkelig er store fordeler ved å produsere i rommet.

Biggs er förövrig ivrig til å få NASA ut av denne transportvirksomheten og tilbake til sin primære rolle som en forsknings og utviklingsinstans som åpner nye veier mot det fjerne av rommets grenseland. Beggs har allerede en idé han vil NASA skal sette ut i live: han vil NASA skal bygge den förste faste romstasjon i rommet - en permanent bolig hvor vitenskapsmenn og astronauter kan leve og arbeide i bane, med litt transporthjelp fra romfergen, selvfølgelig.

---- o o o ----

S. Johnsen.

REFERAT FRA LANDSMØTET 24.07.82.

FREDAG 23. JULI ønsket Trondheim oss velkommen med 12 graders varme og lett yr. Ikke den beste overgangen for oss fra sør som var bortskjemt med 30 graders varme og brennende sol i ukevis. Nok om det, arrangementet var adskillig mer folkevennlig.

Uhøytidelig, kom-som-du-er-og-slå-deg-ned-så-skal-vi-vise-stillfilm-aften. UFO-veteraner og lekfolk i skjønn forening.

LØRDAG 24. JULI. Alvoret starter.

Først en presentasjon av de fremmøtte. Deretter fulgte beretninger fra komitéen og avdelingene.

Avdelingene Nord, Sør, Øst og Vest arbeider noenlunde problemfritt.

For avd. Midt-Norge har det vært et altfor stort arbeidspress, og Leif Havik har jobbet og slitt over evne i lengre tid. Han har etterlyst personlig initiativ hos sine aktive.

Etterhvert som problemet ble belyst fra flere kanter, kom det frem at saken ikke var uløselig, og at det er flere måter å få folk i arbeid på, så fremtiden til avd. Midt- ser kanskje lysere ut enn på lenge.

Abonnementsmengden på vårt tidsskrift er tilfredsstillende tatt i betraktning at dette året markerer startfasen, men redaktøren ønsket sterkt ca. 300 lesere til for at økonomien skulle komme "opp på merkerne".

Tilgangen på aktive og passive medlemmer i den senere tid, skulle tyde på at vi er på rett vei.

Vi fikk ut på ettermiddagen et nytt og interessant bekjentskap fra Finland. Han het Heikki Virtanen og viste seg å være en meget kjekk og stødig kar. Han kunne skilte med gode kontakter i Sovjet. Sovjetiske grupper eksisterer under vanskelige forhold, da de ikke kan stå frem som det de er, men må seile under falsk flagg. De kaller seg undersøkelsesgrupper o.l. og får derigjennom tilgang å låne avansert teknisk utstyr til undersøkelse av UFO-hendelser. Det nye som er trukket inn i undersøkelses-ritualet er atom-ur. Dette blir satt opp for å måle tiden i, og utenfor et formodet landingsavtrykk. Og det virker. Det har vært målt avvik opp til 1-ett sekund på én time, og det er meget. En annen ting de bruker, er Kirlian fototeknikk. De søker området med en kirliankikkert, hvis vi kan kalle det slik, og når de kommer til et avtrykk, får de stort utslag i aurakonsentrasjonene i apparatet. For de som ikke vet hva Kirlianteknikk går ut på, skal jeg nevne noe. Apparatet som benyttes til fotografering er et ganske alminnelig fotoapparat som er påmontert en del snedige finesser. Ved å fotografere levende ting, så vil man få en slags aura med på bildet rundt objektet - noe lignende varmefotografering. Men her vil det oppstå variasjoner når en kommer til f.eks. syk substans. Har en fått kuttet av hånden vil auraen fremdeles avspeile den, som om den skulle være der.

Referat fra landsmøtet, forts:

Nok om det. Det var meget interessant å få vite, og vi håper det vil komme mye godt ut av denne nye kontakten: Suomi-Norge. Viktig i denne forbindelse er at det ser ut til at de vil gå inn i "Nordic UFO Groups" sammen med oss og UFO-Sverige. Da vil vi være tre nasjoner bak "Nordic UFO Newsletter" og det vil være av den største betydning.

Det ble også avtalt utveksling av rapporter og billedmateriale.

Videre ble det vist en del videofilmer. Dagsrevyen med Hessdals-UFO'ene var jo selvskreven, samt en kopi av et svensk UFO-program fra mai måned. Det var programmet: "Magasinet" som tok for seg UFO på godt og vondt. UFO-Sverige var representert ved Christer Nordin. Programmet belyste flere sider ved UFO-saken, og hadde et par interessante teorier, men bar dessverre også preg av at for enhver pris å forklare alt på en måte som lar seg tilbakevise.

SØNDAG 25. JULI.

Dagen gikk med til sosialt samvær, med bl.a. visning av - for anledningen - leide videofilmer av den litt lettere genré'n (Science fiction). Et problem som har oppstått i Midt-avdelingen er "UFO-NORGE", med, eller uten bindestrek. Det viste seg faktisk at dialektiske utslag virker disharmonisk i uttalen av navnet vårt med bindestrek, i Midt-fylkene. (Alle som har hørt Øystein Sundes versjon av dette med "Modéllfly", vet kanskje hva

resultatet kan bli). Nå er jo dette slått fast tidligere i komitéen at streken skal være der, men i stedet for å kalle det bindestrek, kaller vi det tankestrek. (1). Håper det kan være med på å forklare dialektiske krumspring i fremtiden.

Et koselig landsmøte, i en koselig årstid, som dessverre ikke viste seg fra sin beste side, de aktuelle dagene.

For referatet: Odd Gunnar Røed.

(1). Redaktøren vil gjerne presisere følgende: Landsmøtet er den høyeste myndighet innenfor UFO-NORGE.

Da debatten om "bindestreken" ikke ble tatt opp til votering, er spørsmålet om den skal være der, eller ikke, fremdeles et åpent spørsmål. Saken må få en endelig avgjørelse på neste landsmøte!

■

ENGLAND.Politibetjents møte med ukjent objekt.

Alan Godfrey fra Todmorden, hadde på en vakt i november i fjor, en usedvanlig opplevelse. Iflg. "Sunday Mirror" skrev han i sin vaktrapport:

"Jeg har opplevet en flygende Tallerken og stått overfor 8 små robot-mennesker". Betjenten var i nattens løp blitt tilkalt til en bondegård hvorfra en del kveg var brudt ut.

Da han kom til landsbyen, oppdaget han plutselig "romskipet", som svevde 1,5 meter over bakken. Til å begynne med var Godfrey redd for å bli til latter for sin rapport, men da fire

NASA

forbereder neste steg - 1

I juli skal den fjerde turen til romferga Colombia gjennomføres, og i mellomtiden er tre romferger under konstruksjon, hvor den ene skal leveres til NASA i sommer. Det er også på tale å produsere enda en ferge. Så nå begynner romfartsorganisasjonen å fly regelmessig i rommet for å frakte last, eksperimenter, satelitter, sonder som skal videre ut i rommet, og observasjonsplattformer som skal studere jorden og himmelrommet. Men hva er NASA's neste store prosjekt?

Det blir ikke aktuelt å stoppe utviklingen innenfor romfarten etter at disse romfergene er ferdigbygget og vi begynner å fly i rommet 30 - 40 ganger i året. En romferge kan sammenlignes med en buss, og liksom en buss trenger den en "busstasjon" å dra til. En "busstasjon" må til dersom både fergen og rommet skal utnyttes i sin helhet.

Det nye kjempeprosjektet har fått navnet SOC, og disse bokstavene er en forkortelse for Space Operations Center - eller enklere sagt, en permanent bemannet romstasjon. Hittil har NASA ikke mottatt bevilgninger til et slikt prosjekt, men flere ingeniører og spesialister her ved NASA's romfartssenter i Houston er i full gang med å vurdere og analysere bruken og plasseringen av en slik romstasjon i forskjellige baner rundt jorden.

For noen få uker siden ble en større konferanse avholdt ved romfartssenteret for å diskutere detaljerte planer angående konstruksjoner av en romstasjon.

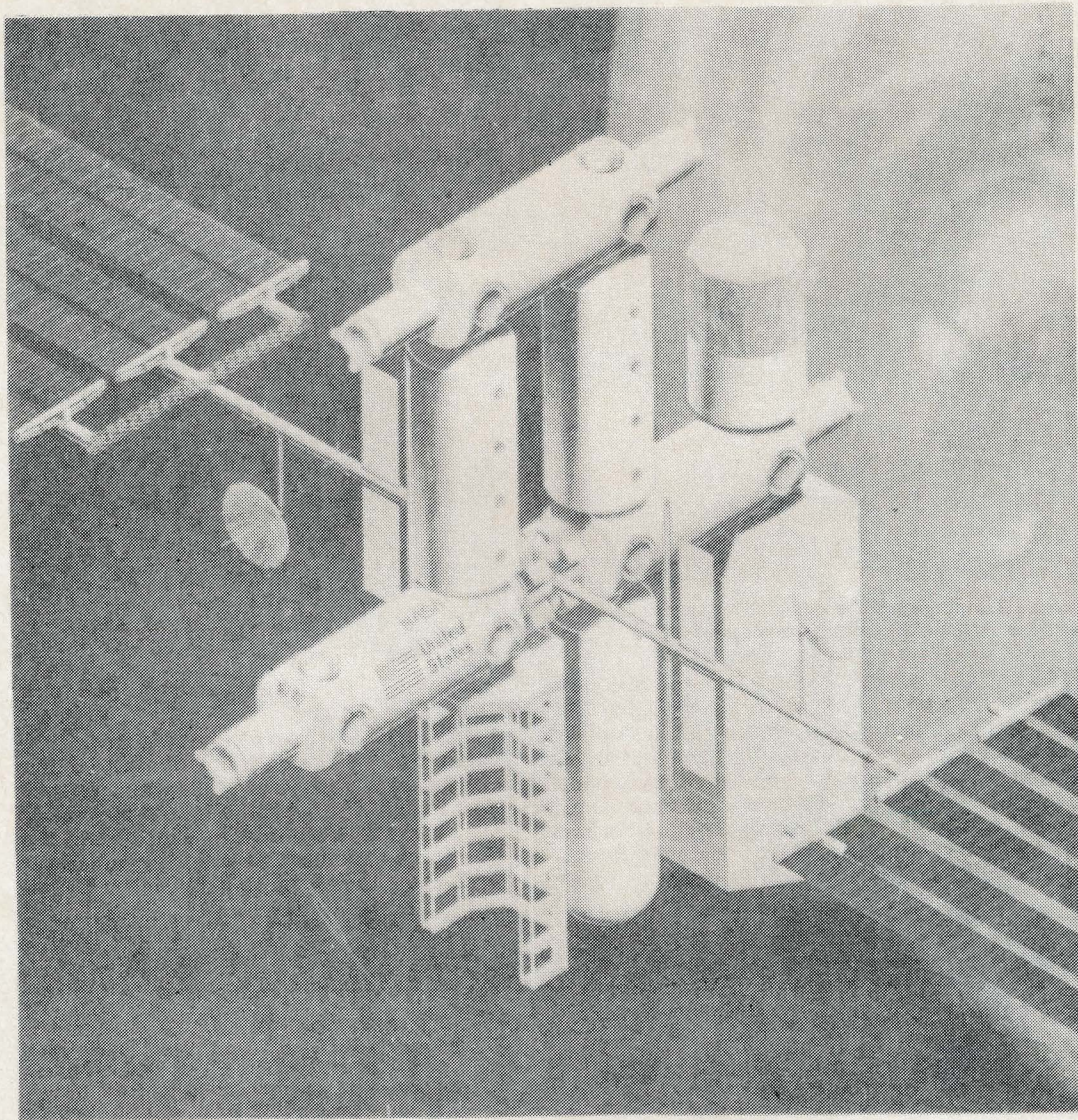
NASA's plan går ut på å konstruere en romstasjon i tre forskjellige faser som vil kreve mange turer med romfergen for å transportere moduler og byggematerialer fra bakken. SOC blir permanent bemannet med 8 - 12 mennesker og vil fungere i minst ti år. Mannskapet ombord i SOC blir skiftet ut og returnert til jorden etter et opphold på 90 døgn i rommet.

Stasjonen som blir på ca 110 tonn, kommer til å bli plassert i 400-500 km's høyde. Den blir 130 meter lang og inkluderer solpaneler som skal skaffe strøm til stasjonen. Den kan behandle stor og meget avansert nyttelast og vil oppbevare og gi service til spesielle romtransport-fartøyer som blir spesialbygget for bare å fungere i rommet. Disse romfartøylene skal brukes til å fly rundt i rommet, for eksempel til satelitter, og helt opp til stasjonære baner, 36 000 km over jorden eller høyere. Brennstoff for raketter skal også oppbevares i SOC for ferder i rommet og for sonder som skal videre ut i rommet eller til planetene.

Stasjonen skal videre brukes til vitenskapelige formål. Rombasen skal benyttes til en mengde helt nye aktiviteter som inkluderer fabrikkasjon av nye produkter, medisinsk forskning, konstruksjon av meget avanserte kommunikasjonsmidler, såvel som å studere jordens ressurser og universets gåter. Gravitasjonsløsheten kommer til å bli en fordel for mye av denne forskningen.

Romstasjonen får en forholdsvis beskjeden størrelse til å begynne med, men den vil gradvis vokse. Første del av konstruksjonen som romfergen skal transportere opp ,

Slik tenker
en at den
ferdige ut-
bygde rom-
stasjonen
vil se ut,
med plass
til 8-12
mennesker.

består av en sylindrelignende energistruktur med solpaneler, små rakettdyser, antenner og batterier, brennstofftanker og en liten datamaskin, som skal kontrollere og overvåke modulen til den første 20 000 kg tunge kommandoseksjonen blir tatt med opp i rommet.

Den neste romfergeferd vil medbringe denne kommandoseksjonen, som blir koblet til energiseksjonen. Dette er fase I. På dette stadium er romstasjonen i full virksomhet, og en kan regne med

at flere romtransportfartøyer blir plassert i romstasjonen på dette tidspunkt. Kommandomodulen vil ha sammenkoblingsport og ni fortøyningsplasser, lufttunneller en kommando og kontrollstasjon, navigasjon og kontrollrom, og dessuten luft og mat til to mennesker. Hver kommandoseksjon kan i nødstilfeller tilpasses fire personer.

Forts. neste nummer.

England, forts:

andre politifolk også fortalte om UFO'et, avgav han sin melding i døgnrapporten.

Under tilstedeværelse av psykiatere og leger, gjentok han sin beretning under hypnose.

UFO-Aspekt 4/82.

FORSKNINGSSEKSJONEN *

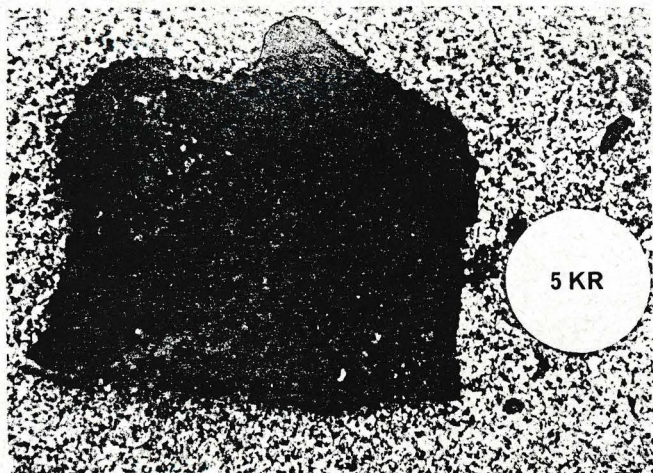
R FORSKNINGSSEKSJONEN ER EN AV SPESIALGRUPPENE I UFO-NORGE OG HAR SOM HOVED-
A OPPGAVE Å ANALYSERE MATERIALE INNHENTET FRA DE ØVRIGE I ORGANISASJONEN.
 SEKSJONEN BESTÅR I DAG AV STUDENTER VED NORGES TEKNISKE HØGSKOLE OG NOEN
 SIVILINGENIØRER, MEN PERSONER MED IKKE-TEKNISK FAGOMRÅDE ER VELKOMMEN.

* I DENNE SPALTEN SKAL VI PRØVE Å GJENGI RESULTATER FRA UNDERSØKELSER SOM
 BLIR GJORT SAMT TA OPP EMNER SOM KAN HA INTERESSE I UFOLOGISK SAMMENHENG.

MATERIALBIT FRA HESSDALEN

Et materialstykke funnet av Jon Aspås i Hessdalen i vår er nå ferdig undersøkt. Stykket ble funnet på et jorde og hevdes å ha kommet dit i løpet av våren. Det er ca. én cm tykt med en opprinnelig utstrekning på 15-20 cm. Materialet er svært lett; stykket på bildet veier ca. 50 gram. Overflaten er på begge sider porøs og forkullet, mens kjernen er plastaktig, homogen og transparent grå-grønn på farge. Materialet er stivt, men bøyelig, og har stor bruddstyrke. Det er smak- og luktfritt.

Undersøkelsene er gjort av forsker Per Renolen ved SINTEF*, som forsker i plastmaterialer til daglig. Han kunne fortelle at biten består av polyetylen (PE). Det er det mest vanlige plastmaterialet og brukes i emballasje, bøtter, slanger osv. Rent polyetylen er hvitt og voksaktig. I folier er det gjennomsiktig, mens tykkere stykker bare er gjennomskinnelig. En rekke analyser ble foretatt. En brennprøve viste at materialet brenner, smelter, drypper og avgir en karakteristisk lukt. Dessuten flyter materialet i vann, dvs.

tettheten er under én, og det gjelder bare noen få plasttyper (PE har tetthet 0.91-0.97 g/cm³). Viktigst var den infrarøde spektralanalysen som med sikkerhet fastslo at materialet er polyetylen.

Stykkets opprinnelse er vanskelig å uttale seg sikkert om, men det kan se ut til å stamme fra et bål, gjerne hvor papir er brent samtidig. Dette kan forklare den forkullede overflaten. Finneren hevder at det ikke er brent bål der biten ble funnet, men den er så lett at f.eks. en skjor kunne fraktet den. Eller den kan ha blitt flyttet under snøsmeltingen. Men som Renolen med en liten undertone av humor sa: "For det jeg vet kan den godt komme fra verdensrommet!"

* Stiftelsen for idustriell og teknisk forskning.

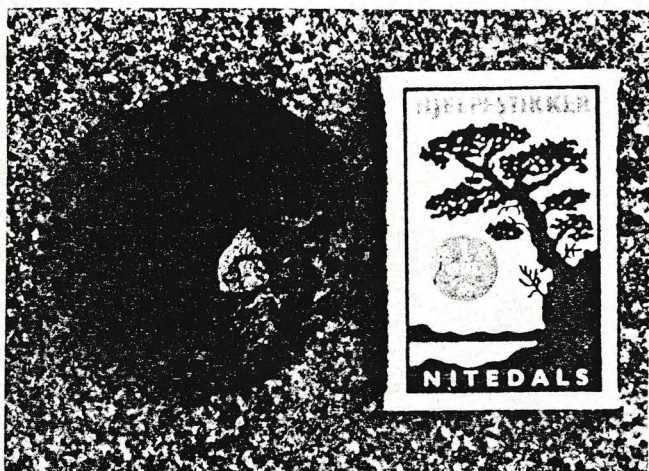
jh

KLUMP FRA EIDSVOLL

Denne nærmest kulerunde klumpen ble funnet i åkerjord ved Eidsvoll i vår. Diameteren er 4.2-5.0 cm, massen 250 gram, volumet 50 cm³ og egenvekten derav 5.0 g/cm³. Til sammenligning har hhv. jern og granitt egenvektene 7.86 og 2.3-3.1. Materialet er meget hardt. Utvendig farge er sjokoladebrun, mens den innvendig er mer gullfarget og tydelig krystallinsk.

En liten bit av klumpen er levert for grunnstoffsanalyser med mikroskop (som ble brukt på meteoritten rapportert i UFO nr. 3), men disse er ennå ikke foretatt. Imidlertid kunne 1. amanuensis Tore Prestvik ved Geologisk institutt på NTH ved øyesyn konstatere at klumpen består av svovelkis. Nær-

mere bestemt er det en svovelkiskonkresjon, hvor det i betegnelsen konkresjon ligger at mineralet er et "fremmedelement" i omgivelsene. Klumpen er løsrevet fra sitt opprinnelige tilholdssted ved forvitring og kan være ført dit det ble funnet på flere måter, eksempelvis med vann eller en isbre under istiden. Eller den kan være løsrevet fra fast svovelkisholdig grunn og hevet med frosten.

Svovelkis eller pyritt er den mest vanlige av jernsulfidene (FeS_2) og kan krystallisere seg på flere måter, f.eks. kubisk eller oktaedrisk. Egenvekten til svovelkis er 4.9 - 5.2 og hårdheten 6.0 - 6.5. Svovelkis er blant de viktigste svovelkildene og er særlig utbredt i Trøndelagsfylkene.

Slike svovelkiskonkresjoner er i geologisk sammenheng ingen sjeldenheter. I ufologien hører de neppe hjemme, men interessant var klumpen likevel.

jh

NTH-MØTE OM HESSDALEN

På et møte Forskningsseksjonen holdt på NTH i september merket vi positiv respons hos flere av høgskolens vitenskapelig ansatte, som det var ganske mange av blant de ca. 85 frammøtte. Noen deltok aktivt i diskusjonen omkring Hessdalsfenomenene, som var hovedtema for møtet. Dessuten meldte seks nye seg til Forskningsseksjonen - alle studenter. Det var på høy tid, for til jul ville det ellers blitt

kun én NTH-student igjen i seksjonen.

En dosent kom med den nye og interessante opplysningen at NTH til en viss grad forplikter seg å være behjelpelig ved henvendelser fra publikum, og da UFO-NORGE inklusivt. Men noen store forskningsprosjekter i NTHs regi kan vi ikke vente oss. Til slike må en eller annen bevilge penger - og det har ikke akkurat UFO-NORGE for mye av.

Forskningsseksjonen er forøvrig nå for fullt engasjert i Hessdalen sammen med de andre i avdeling Midt-Norge. Vi har foreløpig begrenset oss til å undersøke lysfenomenene da disse er langt hypigere enn dagslysobservasjonene. Til nå har vi forsøkt å gjøre feltstyrkemålinger, spektralmålinger m.m. foruten å ha tatt en masse bilder, men noe særlig nærmere løsningen på gåten kan vi ikke si å ha kommet. En rekke hypoteser er likevel satt opp og diskutert, men ingen kan fullt ut forklare det som skjer i Hessdalen. Vi skal gi lyd fra oss når (hvis) de første resultatene foreligger.

Møtet må til tross for at tiden som vanlig løp fra oss, siens å være en suksess i og med at Forskningsseksjonens fortsatte eksistens er sikret. Samtidig kunne vi føye noen ekstra navn til vår "liste" over ikke altfor motvillige konsulenter. Denne teller nå omkring tjue høyt kvalifiserte vitenskapsmenn - de fleste ved NTH.

KOMMER...!

Dere som er opptatt av UFO-fenomenet som vitenskap kan forhåpentligvis glede dere til kommende artikler i denne spalten. Rykende ferske så vel som gamle glemte teorier og forskningsresultater vil bli presentert på en forståelig måte - og dere vil (som oss) bli overrasket over hvor mye rart som finnes eller skjer, men som ikke er allment kjent! Ofte høyst naturlige fenomener som til nå har tilhørt mystikken! Følg med, følg med!

Eta Carinae — en superstjerne

Selv i astronomenes målestokk har Eta Carinae hatt en stellar karriere. Med sin vekt på over hundre ganger vår sol, er den den mest massive kjente stjernen i melkeveien. I en kort stund i det 19. århundre var den også den nest lyssterkeste stjernen på himmelen (etter Sirius).

Men enden er nær for Eta Carinae. Astronomer ved the University of Minnesota og the Goddard Space Flight Center forutsier at stjernen vil eksplodere, bli en supernova. Når det skjer, vil den over noen få uker gi fra seg sine siste rester av energi i en gigantisk eksplosjon, med en lysstyrke som vil overstråle alle de andre stjernene i galaksen tilsammen.

En detaljert analyse av lyset fra Eta Carinae, gjort ved hjelp av NASAs International Ultraviolet Explorer Satellite, viste at gjennom 'blusset' under det 19. årh. dannet det seg en glødende skyring rik på nitrogen rundt stjernen. Det at nitrogenet, som blir dannet i sentrum av den, blir avgitt på overflaten, kan være et tegn som tyder på at stjernen holder på å dø.

Hvor lang tid har så Eta Carinae igjen? Ikke lang tid, astronomisk sett. Det er en sjanse for at den vil eksplodere i morgen - eller om 10 000 år. Når den gjør det vil den bli synlig til og med om dagen som et meget skinnende lyspunkt.

Men siden Eta Carinae ligger 9000 lysår unna, vil solsystemet vårt klare eksplosjonen uten vanskeligheter. *

Discover juni '82/S. Johnsen

BRASIL

Den 1. august 1981, startet den første universitetsknyttede gruppen for UFO-forskning i Brasil.

Den heter "O Centro para Pesquisas de Discos Voadores" (CPDV), som kan oversettes til Senteret for UFO-forskning. Gruppen er tilknyttet universitetet i Maringa, og det er professorer, forskere og studenter ved universitetet som utgjør gruppen.

Senterets hovedoppgave er å gi ut vitenskapelig informasjon om UFO til alle som ønsker å vite mere om UFO og ufologi.

Man skal også utdanne vitenskapelig trenede personell til å ta imot og vurdere UFO-rapporter som når senteret. De ca. 100 personene som er i gruppen dekker ca. 90% av alle vitenskapelige fagområder, og man har begynt å avholde seminarer og konferanser. Et samarbeide er også opprettet med danske SUFOI.

UFO-Sverige Aktuelt

Overs.: K.R. Andersen

■

Dagens flue

UFO-observasjoner og innsamling av data

I løpet av det siste året har vi hatt flere store UFO-observasjoner i Norge. Mest kjent er nok observasjonene i Hessdalen, men det har også skjedd ting andre steder, blant annet i Arendal distriktet. Felles for noen av disse observasjonene er at de har gjentatt seg over lengre tid, og innenfor et relativt begrenset område. Flere av disse objektene har dessuten blitt fotografert, men dessverre har avstandene vært for store til å gi et skarpt bilde. Det er helt klart at vi her har hatt en flott sjanse til å studere fenomenet nærmere. Spørsmålet er imidlertid om vi har greid å utnytte denne muligheten på en tilfredsstillende måte.

For å kunne besvare dette må vi se på hvilke opplysninger som vil være ønskelig ved en analyse av fenomenet. Disse er satt opp punktvis for å lette oversikten.

1) Objektets bevegelse.

Det er viktig å kunne bestemme objektets bane og hastighet kontinuerlig, slik at man senere kan foreta en sammenlikning med kjente objekter, slik som fly og satellitter.

2) Objektets farge og lysintensitet.

Det vil være aktuelt å registrere hvordan farge og lysintensitet forandrer seg. Disse registreringene vil kunne gi nyttige opplysninger, både alene, og sammen med registreringer av objektets bevegelse.

3) Andre former for stråling.

Det vil være aktuelt å registrere variasjoner i jordens magnetfelt og i det elektrostatiske feltet. Eventuelt kan man også registrere variasjoner i den radioaktive bakgrunnstrålingen. I likhet med lys- og fargeregistreringen vil også disse registreringene kunne gi opplysninger som vil være avgjørende for en forståelse av fenomenets natur.

4) Vær og vindforhold.

Vær og vindforhold bør registreres kontinuerlig under observasjonen, for om mulig å finne en sammenheng mellom disse og objektets oppførsel.

5) Andre observasjoner.

Spesielle observasjoner bør noteres med nøyaktig tidsangivelse, slik at de kan sammenholdes med de andre registreringene. Dette kan for eksempel være underlig oppførsel hos dyr.

Det kan nok være delte meninger om i hvor stor grad disse ønskene er oppfylt, men det er et faktum at mesteparten gjenstår. De fleste av disse ønskene kan bare tilfredsstilles ved bruk av spesielt måleutstyr, og UFO-Norge bør derfor rette søkelyset mot anskaffelse eller utvikling av slikt utstyr. Unnlater vi å gjøre dette vil vi kanskje aldri komme nærmere løsningen på problemet.

PRIORITERING AV ØNSKENE

Innsamling av data om objektets bane og hastighet bør få høy prioritet da dette kan være avgjørende for identifisering av objektet. Eventuelt kan resultatet brukes til å utelukke de forklaringene som ikke holder mål. Hvis registreringene er utført på en slik måte at menneskelige feil kan utelukkes, vil man samtidig ha skaffet seg et bevismateriale som vil være av uvurderlig betydning.

Innsamling av data om vær og vindforhold bør gis samme prioritet som innsamling av data om objektets bane. Dette fordi disse dataene kan være nødvendig for en identifisering av objektet. Et stikkord i denne sammenheng er ballong.

En sammenlikning mellom objektets bevegelse og dets farge og lysintensitet vil kunne avsløre en eventuell sammenheng mellom disse. Dette vil være av stor betydning for å kunne forstå de mekanismene som er involvert i

objektets bevegelse. Det samme kan sies om registrering av variasjoner i det magnetiske og elektrostatiske felt.

Måling av variasjoner i den radioaktive bakgrunnstrålingen er et mer usikkert foretagende. Radioaktiv stråling er vanskelig på måle nøyaktig ved små nivåer, pga. dens stokastiske natur, og det vil derfor være vanskelig å påvise en sammenheng. Registrering av farge, lysintensitet og de magnetiske og elektrostatiske felt bør derfor prioriteres høyere. Spesielt gjelder dette for lys og farge, da disse alltid er til stede ved en observasjon.

REGISTRERING AV OBJEKTETS BANE OG HASTIGHET

Det finnes flere metoder for å bestemme et objekts posisjon, f.eks. krysspeiling, bruk av laser avstandsmåling osv. Av forskjellige grunner, både praktiske og økonomiske, vil imidlertid den første metoden skille seg ut som den best egnede for vårt formål. En nærmere vurdering av andre metoder vil derfor ikke bli foretatt i denne artikkelen.

En krysspeiling foretas ved at et objekt peiles fra to forskjellige punkt. Man får forskjellige peilevinkler i de to punktene, og ved å tegne inn disse på et kart vil man få et skjæringspunkt. Dette skjæringspunktet vil indikere objektets posisjon. (Se fig.1)

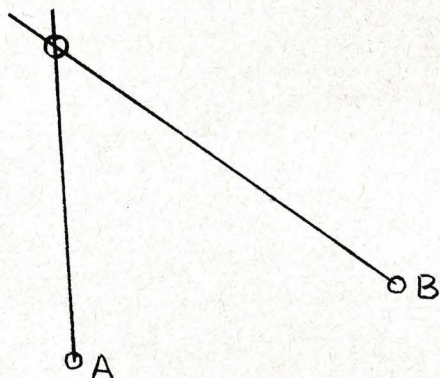

Fig.1 Krysspeiling i to dimensjoner.

De fleste kjenner nok bruken av dette i to dimensjoner, slik som vist på figuren. I vårt tilfelle skal imidlertid metoden benyttes for å bestemme et objekts posisjon i rommet (tre dimensjoner). Det viser seg at metoden er enda bedre egnet i dette tilfelle,

fordi man nå samtidig får kontrollert om man har en feil i systemet.

Hvis vi har en krysspeiling i to dimensjoner vil man ha store sjanser for å få en skjæring mellom linjene selv med feilavlesning av peilingen ved et eller begge observasjonspunktene. Hvis man benytter optisk peileutstyr vil man også ha mulighet for reflekser som kan feiltolkes som et objekt. Det er derfor mul igr å "krysspeile" et objekt som ikke eksisterer. For å unngå dette kan man peile objektet fra tre forskjellige punkter, og stille som krav at linjene skal skjære hverandre på tilnærmet samme sted. (Se fig.2)

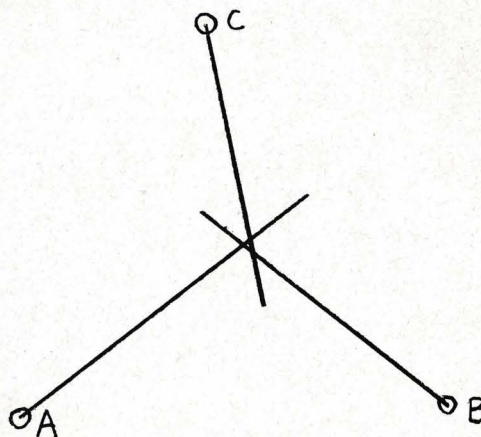

Fig.2 Krysspeiling fra tre observasjonspunkt.

For en krysspeiling i tre dimensjoner vil man kunne få en slik kontroll med bare to observasjonspunkt. Dette er søkt vist på fig.3. (For å gi en perspektivvirkning er observasjonslinjene tegnet som stenger med fast diameter) Hvis det nå er foretatt en observasjon fra punktene A og B som er beheftet med feil vil vi oppleve at linjene ikke "skjærer" hverandre i samme dybde. Vi har dermed en effektiv kontroll på om krysspeilingen er riktig utført.

For å kunne bestemme objektets hastighet og bane med god nøyaktighet bør objektet krysspeiles så ofte som mulig. Det kreves derfor at peilingen kan utføres raskt. Samtidig er det ønskelig at peilingen blir utført på en slik måte at menneskelige feil kan utelukkes. For å oppnå dette må man basere seg på et delvis automatisk system. Et automatisk system betyr ikke nødvendigvis et komplisert og kostbart system. Det som trengs er kun to kameraer, fortrinnsvis speilreflekskameraer med vidvinkelobjektiv, og litt

tilleggsutstyr.

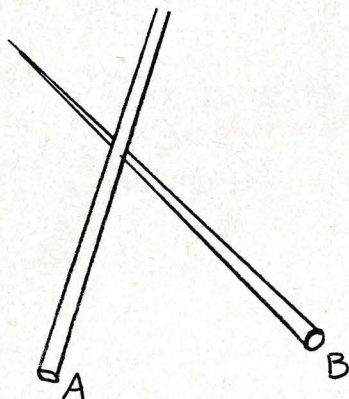

Fig.3 Krysspeiling i tre dimensjoner.

Metoden går ut på at kameraene plasseres ute i terrenget et stykke fra hverandre. Kameraene utstyres så med en lukkermekanisme som kan fjernstyres. Ved å styre lukkermekanismene synkront vil man kunne avfotografere objektet samtidig med de to kameraene. Man har derved to bilder av samme objekt, tatt ved samme tidspunkt. Ved å benytte stjernehimmlen som referanse vil man kunne bestemme peilingene fra hvert kamera, og følgelig også objektets posisjon.

Fordi kameraets egen lukker ikke benyttes vil det være mulig å foreta flere eksponeringer på samme filmrute. På denne måten vil objektets bane fremkomme som en stiplet linje på filmen. (Se fig.4) Begynnelsen og slutten på hver eksponering kan benyttes til krysspeiling, og det er således mulig å få et stort antall krysspeilinger fra et bilde. Hvis tiden mellom hver eksponering er kjent, kan man også bestemme objektets hastighet langs banen.

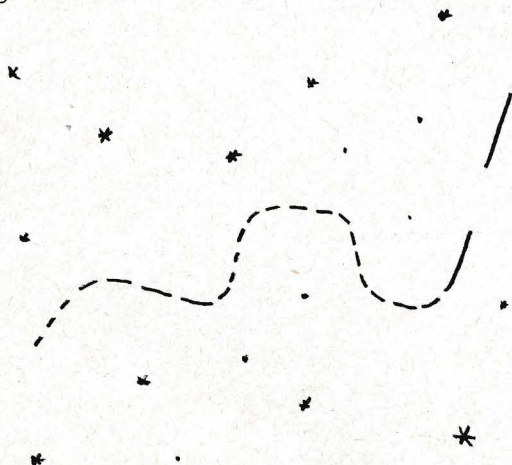

Fig.4 Objektets bane.

VÆR OG VINDFORHOLD

Innsamling av data om vær og vindforhold bør foretas under hele observasjonen, spesielt gjelder dette vindhastighet, vindretning og temperatur. Gode registreringer av vindens hastighet og retning under observasjonen kan være avgjørende for en identifikasjon av objektet. Eventuelt kan registreringen benyttes for å avkrefte teorier som blir framsatt. Hvis objektet beveger seg mot vinden kan vi for eksempel utelukke at det er en ballong.

Spørsmålet er nå om det er nødvendig med automatisk registrering av disse tingene. For å bedømme dette må vi se på hvor raskt de kan endre seg. Temperaturen varierer sakte, og det skulle derfor ikke by på problemer å registrere denne manuelt. Vinden er derimot mer variabel, og det er derfor nærliggende å tro at denne burde overvåkes nøye. Sannheten er imidlertid at de hurtige variasjonene skyldes lokal turbulens, og en registrering av disse vil derfor ikke fortelle noe om vindens oppførsel ved objektet. En registrering av alle variasjonene vil bare være forvirrende ved en analyse, og konklusjonen må derfor bli at det er liten vits i å foreta en grundig registrering av vindens hastighet og retning. Det burde være nok å registrere den midlere verdien.

På grunnlag av dette kan vi anta at en automatisk registrering vil være unødvendig, og at disse registreringene kan utføres manuelt.

REGISTRERING AV FARGE OG LYSINTENSITET

Å snakke om registrering av lysets farge og styrke er en forenkling. Det vi ønsker å registrere er hvordan styrken på lyset er fordelt på de forskjellige fargene. For å foreta en slik registrering er vi imidlertid avhengig av å bruke spesielt måleutstyr. En slik registrering vil dessuten inneholde så mye informasjon at det er umulig for et menneske å få med seg alt. Vi er derfor avhengig av å bruke automatisk måleutstyr.

Lysets fargefordeling, eller spektralfordeling, finnes ved å sende lyset gjennom et prisme. Prismet vil spalte lyset opp i de forskjellige fargene, fordi lyset brytes mer desto kortere bølgelengde det har. Fiolett har

kortest bølgelengde av det synlige lyset, og dette vil derfor brytes mest, mens rødt som har **lengst** bølgelengde vil brytes minst. (Se fig.5) Lyset kan også spaltes vha. et gitter bestående av tynne spalter, men de lengste bølgelengdene brytes da mest, slik at man får motsatt rekkefølge på fargene.

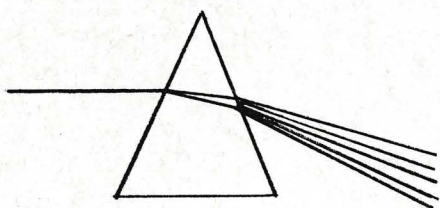

Fig.5 Spalting av lys i prisme.

Hvordan skal man så registrere lysets spektrum? Det er to muligheter, enten kan man avfotografere det, eller så kan det avleses elektronisk. Den fotografiske metoden er nok den enkleste, men den kan by på problemer når man ønsker en kontinuerlig registrering. Det kan være vanskelig å få plass til flere spektrum på samme filmrute, og man blir da avhengig av å trekke fram filmen for hver registrering. Dette vil ta tid, samtidig med at man vil bruke mye film.

Elektronisk registrering vil være mye raskere, og vil derfor være mye bedre egnet for kontinuerlig registrering. Ulempen er at det trengs mer komplisert utstyr, og at prisen derfor vil bli høyere. Prinsippet er at intensiteten for de forskjellige fargene avleses med en lysfølsom sensor, og at informasjonen om lysintensiteten lagres for senere analyse, enten i en elektronisk hukommelse eller på en vanlig kassettpiller. For å avlese intensiteten kan man benytte flere faste sensorer, eller en bevegelig. Ved bruk av faste sensorer trenger man flere sensorer plassert ved siden av hverandre slik at hele spektret dekkes. Problemet er at det trengs et stort antall for å gi brukbar oppløsning. Ved bruk av en bevegelig sensor har man det problem at det må lages en mekanisme som gir en stabil bevegelse av sensoren.

Uansett hvilken metode som velges har man en mulighet til å skaffe seg

fundamentale opplysninger om objektet. Det er gjort en del forsøk på å finne en sammenheng mellom objektets bevegelse og dets farge, men det er hittil ikke kommet fram noen klar sammenheng, bl.a. fordi man ikke har hatt nøyaktige data. Kanskje har vi nå en mulighet til å finne denne sammenhengen, og derved kunne forstå de mekanismene som er innblandet i objektets bevegelse.

REGISTRERING AV ANNEN STRÅLING

En god registrering av eventuelle magnetiske og elektrostatiske felt vil også kunne gi interessante opplysninger. Det har allerede vært gjort forsøk på å detektere magnetfelt i forbindelse med UFO-observasjoner, bl.a. i Hessdalen og ved Arendal. Resultatet var negativt, men dette kan skyldes at detektoren ikke var følsom nok. Det bør derfor satses på å lage en mer følsom detektor med større båndbredde. For å kunne utnytte en slik detektor maksimalt, bør det også være mulig å lagre resultatene slik at disse kan analyseres senere. Som lagringsmedia kan man bruke elektronisk hukommelse eller en kassettpiller.

Det bør også arbeides med utstyr for deteksjon og registrering av endringer i det elektrostatiske feltet. Lagringsmediet kan være det samme som for magnetfeltdetektoren.

Registrering av eventuelle endringer i den radioaktive bakgrunnstrålingen kan gjøres vha. den geigertelleren som allerede er utviklet. Informasjonsmengden er så liten at det er unødvendig med automatisk registrering.

ORGANISERING AV INSTRUMENTUTVIKLINGEN

Som det fremgår av de foregående avsnitt vil det kreves en del nyutvikling. Aktiviteten på dette området har imidlertid vært laber i den senere tid, og det er nå nødvendig å sy sammen en ny instrumentgruppe. Alle som kan bidra med gode ideer og tekniske kunnskaper er derfor hjertlig velkommen.

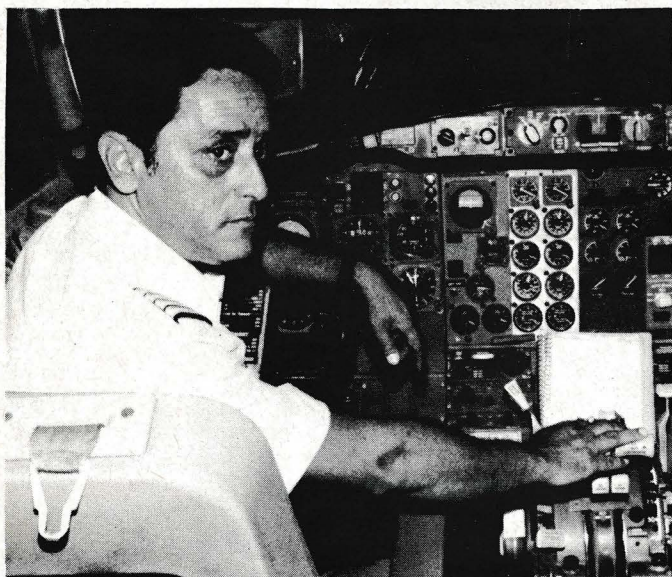
Inntil det er avgjort hvem som skal stå for koordinering av gruppens aktiviteter, vil forfatteren fungere som kontaktperson. Adressen er:

Hans-Kurt Karlsen
Rodeløkka 5A
1750 HALDEN

Et UFO - Møte I Lufta

UIDENTIFISERT FLYGENDE GJENSTAND OVER BRASIL

Gerson Maciel De Britto

Det brasilianske nattflyet mellom Fortaleza og Sao Paulo lettet som planlagt. Noen av passasjerene sov under det dempede lyset.

Men stillheten ble snart brutt av den sprakende stemmen til piloten, Gerson Maciel De Britto i høyttaleren. "Jeg kan se et merkelig objekt førti eller femti miles til venstre," erklarte han. "Og jeg trenger öyenvitner".

Nå lysvåkne fant passasjerene seg selv badet i blennende lys. De kjempet seg fram til vinduene, og i de neste 22 minuttene var de vitne til at himmelen blusset i rødt, orange, hvitt og blått.

I kokpiten satt De Britto, og for ham så gjenstanden ut som en "talerkenformet skive i stor hastighet og med fire spotlights". Han prøvde å kontakte objektet ved hjelp av radioen på både portugisisk og engelsk. Da ikke det hjalp, konsentrerte han seg hardt i håp om å kunne motta eller sende en beskjed telepatisk.

Like før mellomlanding i Rio de Janeiro, rapporterte De Britto at UFO'et var åtte miles fra flyet og at det nærmet seg raskt. På radaren var det ingen ting å se, men da kontrolltårnet spurte tre andre piloter som fløy i nærheten, var svaret bekreftende. Snart slu-

ttet en gruppe brasilianske militærfly seg til jakten. Selv om de etter at de var kommet tilbake erklarte offisielt at de ikke fant noe, er rapporten fremdeles hemmeligstempelt.

Tilsammen så nesten hundre mennesker objektet, og morgenen etter, 8. februar 1982, hadde hver eneste større brasilianske avis en første-sideartikkel om hendelsen. I de følgende dagene rente aviser blader og TV ned UFO eksperter for å få en forklaring. De fikk snart høre at Venus sto opp på østhimmelen klokken 3.10 den natten.

Kan Venus virkelig være årsaken til et så intenst og farverikt lys? Ja, mener Dr. J. Allen Hynek, direktør ved the Center of UFO Studies.

"Venus har en tykk atmosfære som virker som et prisme. Når den stiger og er lavt på himmelen, kan den funkle i forskjellige farger. Når den står høyt, kan det virke som om den glöder.

Vell og bra det, men De Britto sier han så Venus ved siden av det nifse lyset. Videre sier han at lyset virket intelligent, da det holdt seg i samme posisjon i forhold til flyet hele tiden, selv etter at De Britto hadde forandret kursen med 51 grader. Hunek konkluderer: "Hvis det piloten sier er sant, kunne det ikke ha vært Venus. Og hvis det ikke var Venus, da var det et UFO".

En uke etter denne episoden var det karnevalstid i Brasil, og snakket om det glødende UFO'et tapte seg. "Slike ting er mindre forstyrrende for de mystiske følelsene til det brasilianske folk en hva de ville vært for de mer skeptiske amerikanerne," forklarer Roberto Muggiatti, en av Manchetes (et tidsskrift i Brasil) redaktører.

Brasilianernes følsomhet er best illustrert ved passasjerene Elaine Belashi, en filosofilærer. "Hva det var vet jeg virkelig ikke," sier hun. "Akkurat som vi har våre fly, må vel de ha sine". *

C.A.Johman/OMNI juni '82/S.Johnsen

UFO-PIONER ER BORTE

Gottfred Tande-Petersen døde plutselig tirsdag 14. september. Han ville blitt 69 år fjorten dager senere.

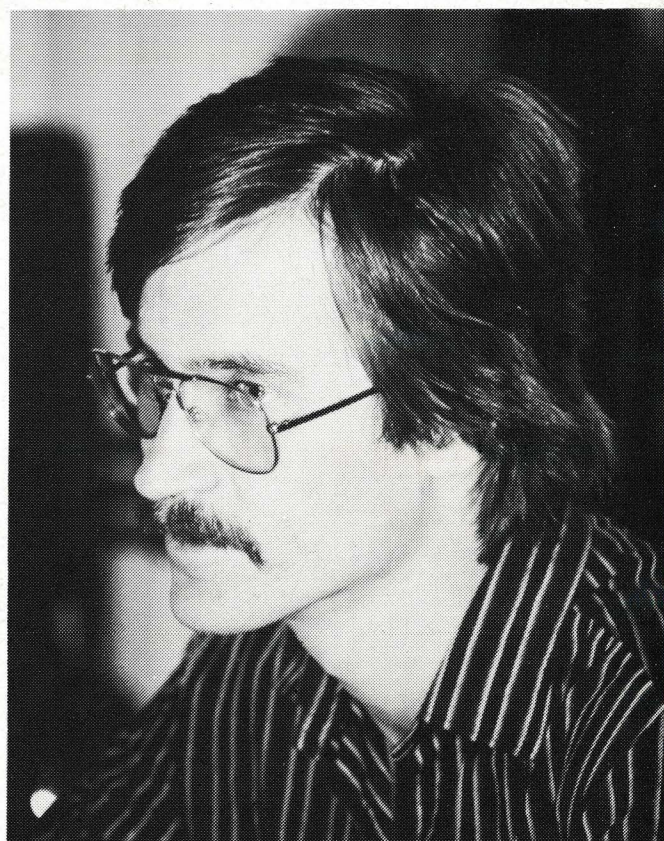
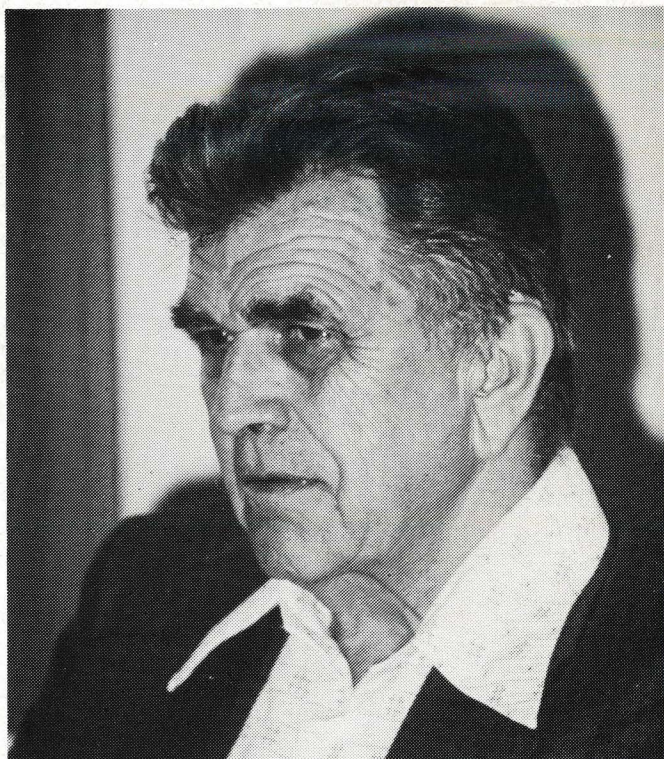
Tande - som alle kalte ham - var med å bygge opp Norsk UFO Center fra starten i 1972. Han var leder for den såkalte realvitenskapelige gruppen inn-til han trakk seg fra NUFOC pga. uenigheter med den daværende ledelse. Men også i tiden siden var han levende UFO-interessert og holdt seg løpende orientert. Først i vår så han igjen tiden moden for organisasjonsarbeid - og nå i UFO-NORGE. Siden da var han en av de mest aktive og samtidig en inspirasjonskilde for oss andre i avdeling Midt-Norge. I den korte tiden han var sammen med oss lærte vi ham å kjenne som en som med alle krefter og vitenskapelig oppriktighet ville løse UFO-gåten. Hans interesse for UFO ble vekket etter en sterk opplevelse natt til 1. januar 1972 - forøvrig en observasjon som ble gjort av dusinvis andre rundt om i landet.

Tande-Petersen var utdannet flymekaniker i Flyvåpenet før 2. verdenskrig og deltok under denne i forsvaret av Norge. Han hadde nå i en årrekke vært ingeniør ved Institutt for kuldeteknikk ved Norges tekniske høgskole og var således den første faste kontakt UFO-NORGE har hatt i NTH-miljøet. Med bl.a. sitt kontaktnett i forskningsmiljø, som nå dessverre delvis er gått tapt, var han en særdeles viktig brikke for Forskningsseksjonen i UFO-NORGE. Det var derfor både med sorg og bitterhet vi mottok det triste budskapet om Tande-Petersens død.

Utenom UFO-interessen må hans lidenskap for matlaging nevnes. Hans spesialitet var tilbereding av "ufisk", og at han også behersket kokekunsten vitner en førstepremie han mottok i sommer om.

Fysisk er du nok ugjenkallelig borte Tande, men i våre tanker lever du fortsatt. Din urokkelige vilje til å løse UFO-gåten tar vi med oss.

jh

Leif Havik, leder for avdeling Midt-Norge, har mistet en god medarbeider.

esa

Ved Johan Hjelvik

Den europeiske romfartsorganisasjonen

DEL 3

Ariane nr. 5 styrtet

Oppskytningen av Ariane nr. 5 den 9. september var mislykket. Dette innebærer ikke bare tapet av satellittene Marecs-B og Sirio-2 og forsinkelsen ved å erstatte disse med nye, men også en beklagelig sveking av det gode renomméet Ariane var i ferd med å få. Det er, foruten fraktpreisen, nemlig påliteligheten som teller mest for potensielle kunder, dvs. de som vil leie nyttelastkapasitet. En feil ved 3. trinns motor (HM7) gjorde at Ariane begynte å vende nesen nedover 560 sek. etter oppskytning. Instrumentseksjonen sendte data til kontrollstasjonen i Brasil i enda 280 sek. før ekvipasjen ble slukt av Atlanterhavet. 3. trinnet er forøvrig kryogenisk, dvs. drivstoffet er kraftig nedkjølt; noe som skiller Ariane fra andre raketter.

Kourou

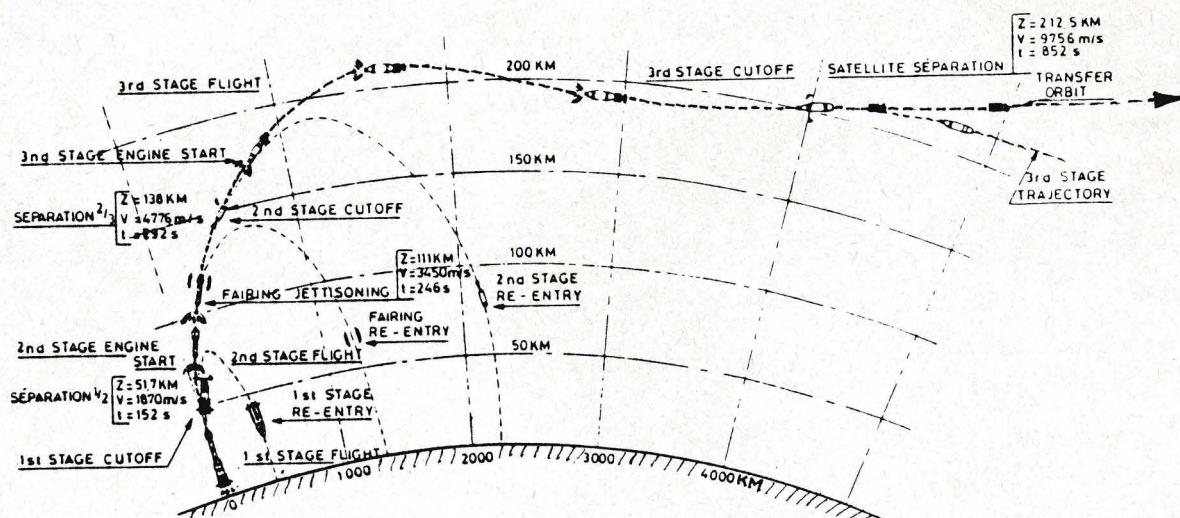
Oppskytningsbasen til ESA ligger i Kourou i Fransk Guyana - omgitt av den tette sør-amerikanske jungelen. Siden 1968 har det vært flere hundre oppskytninger her, de fleste av relativt små vitenskapelige raketter. Den første store raketten - en fransk Diamant B - ble skutt opp i 1970. Nå er i alt fem Ariane-raketter sendt opp, hvorav to er gått i havet. Kourou er med unntak av lang avstand til Europa en særdeles gunstig oppskytningsplass. Dette pga. breddegraden som er kun 5° nord mot f.eks. Cape Canaveral på 28° og sovjetiske baser på 50 - 60° nord. Jordens rotasjonshastighet er størst ved ekvator og gir derfor en ekstra "slyngkraft" for raketter oppskutt fra Kourou. Dessuten vil en ved oppskytning av geostasjonære satellitter få en minimal banehelning i forhold til den endelige (se senere). Nevnte faktorer gir betydelig brennstoffreduksjon. Basen vil ha to utskytningsramper i drift fra 1985, og dette vil korte ned oppskytningsintervallene en del.

Oppskytning og baner

Første figuren viser oppskytningen av Ariane til såkalt transferbane i alle faser. Frigjøringen av utbrente trinn skjer ved detonerer av eksplosive lås, og dessverre blir ingen av trinnene berget for senere bruk. Etter at alle tre trinnene er frigjort, er fortsatt en motor og flere hydrasindyser med, festet til selve satellitten(e). Grunnen til at raketter nesten alltid lages med flere trinn er at de ellers ville blitt meget store. En éntrinns rakett med samme nyttelast som Ariane ville blitt større enn et hangarskip. V-2 hadde bare ett trinn og var uforholdsmessig stor i forhold til bombelasten på bare noen kilo. Med flere trinn slipper en å dra med seg all massen helt fram, og akselerasjonen kan skje trinnvis ved bruk av moderate drivstoffmengder. Typisk effektivitet er ca. 1%, dvs. Ariane som veier 210 tonn kan frakte ca. 2 tonn i transferbane.

Etter noen tusen kilometers flukt, som går unna på få minutter, er satellitten i bane rundt jorda. For lavbanesatellitter (200 - 600 km høyde) kan banekorreksjoner foretas umiddelbart vha. motorer og dyser. Alle satellittene vi kan se mot stjernehimmelen går i lavbane. Under ca. 200 km høyde er luftfriksjonen merkbar, og satellittbaner her er lite aktuelt. (I parentes må bemerkes at romvirksomhet foregår i høyeste grad under 200 km, men det er her snakk om atmosfæriske sonder o.l. oppskutt av mindre raketter, som f.eks. ved Andøya rakettskytefelt.) Apropos lavbanesatellitter var det 4. oktober 25 år siden jordas første kunstige satellitt ble skutt opp, nemlig den russiske Sputnik 1. Denne 84 kilo blankpolerte kulen gikk i bane rundt jorda til den etter tre måneder brant opp pga. friksjon i 100 km høyde - hvor også de fleste meteoriter brenner opp (stjerneskudd).

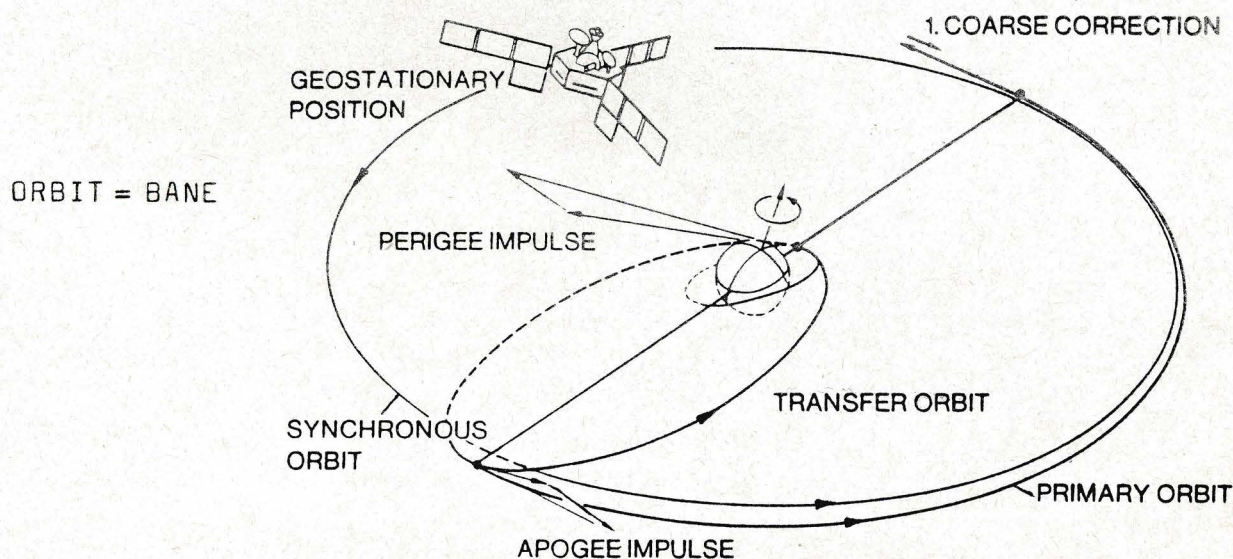

Kommunikasjons-, TV-, vær-satellitter osv. som "må" stå i ro i forhold til jorda, må opp i 36 000 km høyde til såkalt geostasjonær bane. Dette gjør Ariane minst like billig og bra som romferja, mens denne er suveren mht. transport til og fra lavbane. Eksempelvis Romteleskopet (Space Telescope) kan løftes rett inn i sin bane i 500 km høyde fra romferjas lasterom. For å nå geostasjonær bane settes satellitten i en såkalt transfer- eller overføringsbane vha. 3. trinn. Denne er elliptisk med laveste punkt (perigeum) ved 200 - 300 km og høyeste (apogeum) sammenfallende med den geostasjonære banen. Transferbanen holdes gjerne noen timer for stillingskontroll (som er et kapittel for seg). Hastigheten i apogeum er for lav til at satellitten skal ha den ønskede sirkulære banen, og derfor tennes apogeeummotoren her for å

gi den nødvendige tilleggshastighet. Samtidig rettes inklinasjonen opp, som er den opprinnelige banehellingen i forhold til ekvatorplanet. Dette krever en betydelig mengde drivstoff. For en satellitt på 1000 kilo kreves 25 kilo drivstoff til å korrigere 1° inklinasjon. Satellitter skutt opp i Sovjet vil ha en inklinasjon på ca. 7° , mens de fra Kourou bare har tiendeparten. Tæses den nevnte slyngkraften og rakett-effektiviteten på 1% med i regnskapet finner vi at ved Kourou sparer en flere ti-tonn drivstoff sammenlignet med basene i Sovjet.

Den andre figuren viser en geostasjonær satellitt i transfer- og endelig bane.

Omløpstiden i geostasjonær bane er altså 24 timer, og satellitten ser derfor for oss ut til å stå i ro over ekvator.

Husk at i vakuum trenger en ikke å la motoren gå for å opprettholde en hastighet slik som på vår friksjonsfylte jord. Enhver rakettavfyring i vakuum fører derfor til akselerasjon.

For å oppnå månebaner eller baner utover i solsystemet må enda større hastighetsøkning framskaffes i transferbanens apogeum. Noen enkle generelle banebetraktninger følger under.

Newtons og Keplers lover (tre hver) er et matematisk apparat som ganske lettfattelig beskriver både rakett-oppskytninger og satellittbaner. Forenklet kan det å oppnå en ønsket bane sies å være en drakamp om satellitten mellom jordgravitasjonen og satellittens skyvkrefter (motorer). I en sirkulær bane er satellitten i fritt fall mot jorda, men pga. satellittens "iboende" kraft som forsøker å gi den en kurs rett fram og skyldes rakettavfyringene, vil den hele tiden "bomme på" jorda med like stor avstand. Ved bl.a. interplanetariske romferder må skyvkraften fra motorene være så stor at jordgravitasjonen taper.

Det passer nå å definere de såkalte kosmiske hastighetene. En geværkule kan være eksempel. Horisontalt utskutt ved jordoverflaten med den 1. kosmiske hastighet = 7.9 km/sek vil kula gå i evig jordbane langs bakken - forutsatt at luftmotstand, fjell m.m. neglisjeres. Økes utskytningshastigheten gradvis vil kula gå i en stadig større elliptisk bane rundt jorda med perigeum i utskytningspunktet. Hvis hastigheten er større enn den 2. kosmiske hastighet = 11.2 km/sek, vil kula forsvinne fra jorda i en parabolisk bane og gå inn i solbane. Forholdet mellom 1. og 2. kosmiske hastighet er nøyaktig $1:\sqrt{2}$. Ved 3. kosmiske hastighet = 16.7 km/sek vil kula også unnsnippe sola. Unnslipingshastigheten fra månen er "bare" 2.4 km/sek. Nevnes bør det at en geværkule normalt har hastighet under 1.0 km/sek, og vi forstår at enorme energimengder må til for å oppnå de kosmiske hastighetene. For å nå månen kreves 99 % av 2. kosmiske hastighet.

Det finnes mange mer spesielle baner, som de 965 km høye polbanene for NNS-satellittene eller de elliptiske banene til tidligere russiske kommunikasjonsatellitter, men disse vil bli nevnt senere i forbindelse med gjennomgåingen av noen satellitt-typer.

I neste artikkel vil forskjellige metoder for bane-stabilisering og korreksjon bli behandlet generelt. Ellers vil en del eksisterende og kommende satellitter - primært de europeiske - bli nevnt.

NEWTONS LOVER:

1. (Treghetsloven) Et legeme beholder sin fart både i absoluttverdi og retning dersom det ikke virker krefter på legemet.
2. $F = m \cdot a$ (Kraftloven) Summen av kreftene som virker på et legeme er lik legemets masse ganger dets akselerasjon.
3. $F = -F'$ Krefter har alltid med to legemer å gjøre. De virker på hverandre med motsatt like store krefter.

+ Newtons universelle gravitasjonslov:

$F = G \frac{m_1 \cdot m_2}{r^2}$ Kraften mellom to legemer er proporsjonal med produktet av deres masser og omvendt proporsjonal med kvadratet av avstanden mellom dem. Proporsjonalitetskonstanten G kalles den universelle gravitasjonskonstant.

KEPLERS LOVER:

1. Planetenes baner er ellipser med sola i det ene brennpunktet.
2. Linjen som forbinder sola og en planet sveiper over like store flater pr. tidsenhet.
3. $\frac{R_1^3}{R_2^3} = \frac{T_1^2}{T_2^2}$ Tredje potens av forholdet mellom to planeters middelavstand til sola er lik kvadratet av forholdet mellom deres omløpstid rundt sola.

Newtons 1. lov er et spesialtilfelle av den 2. hvor $F = 0$ og $a = 0$.
Keplers lover gjelder også satellitter og romsonder.

*)

Pga. forhåndsinformasjon om oppskytningene for Ariane stod det feilaktig i forrige artikkel at Mar-ecs-B og Sirio-2 ble satt i bane i vår. Utsettelsen var for meg ukjent.

Ariane nr. 6 vil ta opp Exosat, en vitenskapelig satellitt fra ESA.

jh

Hans Christian Moe, sivilingeniør og veteran-ufolog, oppfordres her ved åpent til å skrive i UFO om de tankene han bl.a. ga uttrykk for i et foredrag i Trondheim i august 1980. Foredraget var uhyre interessant og berørte bl.a. begrensninger og muligheter for interstellare romferder. Innholdet burde komme flere til del!

Presseklipp

A P R I L

1. Arbeider-Avisa

-Farkost fra fremmed planet i Hessdalen-

Fiks aprilspøk av avisen på grunnlag av den store interessen for ukjente flygende objekter i dalen.

1. Finnmarksposten

-UFO-forsker venter storinnrykk over Vest-Finnmark-

Dosent Hilmar P. Svendsen ved "Norsk Institutt for UFO-observasjoner" (?), ber folk i Vest-Finnmark være særlig oppmerksom på uvanlige lysfenomener på kveldshimmelen i dag og de nærmeste dagene fremover, da han mener at nå er det Finnmarks "tur".

Ny aprilspøk?

2. Arbeidets Rett

-Rapportér alle UFO-observasjonene- Liten UFO-klubb ber alle som har UFO-syner om å innrapportere sine observasjoner.

Komm: Vi sier oss enig og henviser til vår Rapportsentral (adr: s.1)

2. Arbeider-Avisa

-UFO-NORGE gikk "fem-på"-!

Vår avd.leder i Midt-Norge ringer avisen for å gratulere med en god aprilspøk. Etter han hadde lest artikkelen, pakket han sekken og dro til Hessdalen!

Komm: Du gjør oss arveløs, Havik!

2. Vi Menn -UFO over Norge-

Ukebladet starter opp med en god artikkelserie om UFO-problemet.

5. Nordlandsposten -UFO over Bodø-

"Diskusjonen omkring UFO'er er mer aktuell enn noen gang før i Landet", skriver avisen. "Nå står major Per Gavin fra Bodø modig frem i "Vi Menn med forbløffende avsløringer fra Luftforsvarets side på dette området. Bare over Bodødistriktet i tiden fra 1958 til 1965, ble det gjort 150 observasjoner av UFO'er fra Forsvarets radarstasjon på Herne såvel som fra Reitan. Major Per Gavin er nå operativ sjef for Luftforsvarets stasjon på Sørreisa". Gavik poengterer: "Vi har ikke sett flygende tallerkner eller grønne, små menn, men når vi ikke finner noen naturlig forklaringer på fenomenene, kan vi ikke avvise UFO som en realitet!"

6. Telemark Arbeiderblad

-Lysende kors over Vinje-

"En stor, lysende kule som sendte ut stråler så det lignet på et kors, eller kanskje mer en 'T', forteller en Rjukan-mann, som aldri har sett noe lignende. Fenomenet ble sett mot Brattås ved Møsvatn søndag 7. februar, og var over på ca. tre minutter da "kulen" langsomt tonte bort. Det ble tatt tre fotos av himmelfenomenet.

Presseklipp april.

14. Arbeider-Avisa

-UFO på Hundhamaren-

En lysende "kule" som fór over himmelen andre påskedag ved 22,30-tiden måtte være et UFO, mener Ottar Furuhaug på Hundhamaren.

15. Fremtiden, Drammen.

-UFO over Konnerud?-

"Plutselig så vi et kraftig lys-skjær rett over bilen. Det varte vel i omlag 10 sekunder, og så var det borte". Omtrent slik beskriver en Drammensmann et underlig himmelfenomen han og en passasjer i bilen han kjørte, så over Konnerud-området onsdag kveld klokken 21,30.

14. Laagendalsposten, Kongsberg.

-UFO i Sandsvær?-

Fire Kongsberg-ungdommer ser ved 22,30-tiden mandag, en merkelig lysende gjenstand på himmelen i Sandsvær. Den hadde en gulhvit farge og det lyste røde stråler ut fra denne med jevne mellomrom. Den beveget seg dessuten i en merkelig bane, som umuliggjorde at det kunne være et fly. Kort observasjonstid.

15. Agderposten. -UFO over Risør?-

Flere av Risør's befolkning har observert noe de tror må være et UFO på sydhimmelen natt til første påskedag.

15. Firda, Førde.

-Kven såg lysande fenomen?-

Lysende fenomen på himmelen over Førde, sett av ektepar over et lengre tidsrom.

16. Fremtiden.

Meldingene strømmet inn til Fremtiden. Mest sannsynlig at UFO'ene er fly.

16. Østlendingen.

-Lysende gjenstand over Koppang-
Klokken 21,31 onsdag kveld ble det sett en sterk lysende gjenstand med en mørk hale, over Koppang. Obs.tid: et par minutter. Ingen lyd.

Ved samme tid ble det også sett lysfenomen på Alvdalshimmelen.

Det var sigarformet og utstrålte et klart lys fra halen. Det kom fra øst og forsvant i vestlig retning bak Baugsberget.

16. Arbeidets Rett.

-UFO på ville veier-

Avd.leder Havik, UFO-NORGE, går til rette mot Dagbladets ukorrekte fremstilling av Midt-Norges UFO-møte i Ålen 26. mars i år. Samme innlegg i Dagbladet for 17.4.

16. Fremtiden.

-UFO over Drammens-området. Lysfenomenet sett av mange.-

Det merkelige lysfenomenet på himmelen onsdag kveld ved 21,30-tiden, er sett av mange. Bl.a. over Konnerud og så langt unna som ved Sørsdal i Lier og Hokksund.

Lisbeth Bjerknes fra Sørsdal, forteller til avisen at hun så lyset sammen med sin far. Først så de et enormt rundt lys på himmelen, omtrent som en stor gatelykt skulle være plassert der, eller en sol. ➡

Presseklipp, april.

Gjenstanden stod stille, men etter en stund ble en del av lyset dempet og gjenstanden fløy med voldsom fart over åsen i retning Asker. Gunnar Stubberud fra Skotsmoen i Hokksund, så også det hele ved 21,30-tiden, men for ham fortonte det seg som ildkulen gikk i oppløsning og en røyksøyle ble stående igjen på himmelen, hvoretter den gikk i langsom oppløsning.

17. Lofotposten.

-Uforklarlig lysfenomen på himmelen
Sett samtidig i Hadsel/Beiarn-

Natt til 1. påskedag ved 02,30-tiden har flere personer såvel i Hadsel kommune som i Beiarn, sett uforklarlige rakettaktige lysfenomener på himmelen, uten at noen påviselig rakettoppskytning har funnet sted i et naturlig område fra denne delen av Nord-Norge. Sjefen for Lufstridskreftene i Nord-Norge, generalmajor Alf Granviken ved Forsvarskommando Nord-Norge i Bodø, sier til avisen at man ikke har hatt jagerflyoperasjoner fra norsk side i det aktuelle tidsrom over de områdene som her er aktuelle.

19. Forsvarets Forum, Oslo.

-Forsvaret på UFO-jakt-
Artikkel om UFO'ene i Hessdalen og intervju med kaptein Nyland og flyløytnant Reymert, som er Forsvarets utsendte medarbeidere.

19. Øvre Smaalenene, Askim.

- UFO sett på Tomter?-

To gutter på Tomter så fredag morgen mellom kl. 04,45 og 04,50, et skarpt lys på himmelen. Lyset flyttet seg meget raskt sidelengs og kom stadig nærmere guttene. De var sikker på at dette var et UFO - ble engstelige - snudde syklene, og trakk hjem som best de kunne. Senere ble UFO-NORGE kontaktet. Elbjørg Fjeldberg i rapportsentralen kontaktet radarstasjonen på Måkerøy utenfor Tønsberg, men stasjonen hadde intet observert.

21. Fredrikstad Blad.

- UFO over Hvaler?-

Torsdag eller fredag kveld i forrige uke - ved 19.-tiden, ble en sigarformet gjenstand observert over Hvaler. Det var en mor og hennes datter i Utgårdskilen som så gjenstanden. Den kunne ligne på et fly uten vinger og haleparti, og såvidt de to kunne se, måtte gjenstanden være meget stor. Den fløy sydøstover uten noen lyd eller kondens.

20. Vi Menn. Bladet fortsetter sin serie om UFO'er over Norge. Denne gang blir bl.a. UFO-NORGE omtalt.

20. Lofotposten.

-Flere UFO-syn natt til 1. påskedag-
Underlig rakettlys sett på Lyngvær. De uforklarlige lysfenomener som ble sett natt til 1. påskedag ved 02,30-tiden, både i Hadsel og Beiarn, er trolig også de samme som en familie på Lyngvær i Aust-Lofoten har

Presseklipp, april.

observert til samme tid. Etter det avisen har fått opplyst, kom lysfenomenet fra østlig kant før det i stor hastighet forsvant oppover i skylaget. Tidspunktet for observasjonen i Lyngvær er oppgitt til ca. kl. 02,35 eller 02,40 natt til påskedag. Også dette lyset blir beskrevet som rakettaktig og uvanlig lyssterkt.

23. Valdres.

-Lysfenomen vest for Strandefjord-
I grålysningen onsdag morgen kl.05, 00, observerte Frank Bring et egenartet lys over veståsen til Strandefjorden. Lyset var litt større enn Venus, og fløy med varierte hastigheter, og ble tilslutt borte bak åsdraget.

24. Syd-Troms, Moen i Målselv.

- Mystisk lysfenomen-
Oppklart som bolid eller "romskrap"

26. Sunnmørsposten.

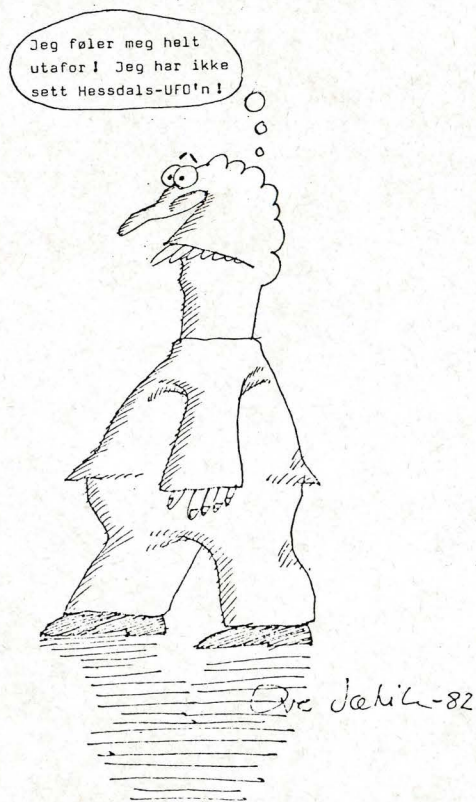
-Lysande ting over Giske og Ålesund-
I halvett-tiden natt til lørdag, ble det på Roald sett to lysende gjenstander på himmelen. Den første ble sett høyt over Giske. Mannen som så den la merke til det sterke lyset som brått ble borte. Sammen med andre i huset, så han senere en ny lysende gjenstand over Ålesund, og den han hadde sett over Giske, viste seg igjen. Begge lysene fløy sakte i sørøstlig retning og forsvant.

27. Vi Menn - med ny UFO-omtale.

27. Adresseavisen, Trondheim.

-Vår plass i galaksen-

Tankevekkende leserinnlegg av Dag Svanes.

Moderne musikk er en masse toner som vi hele tiden håper på, vil bli til en melodi.

De fleste aviser har for høyt bladtrykk.

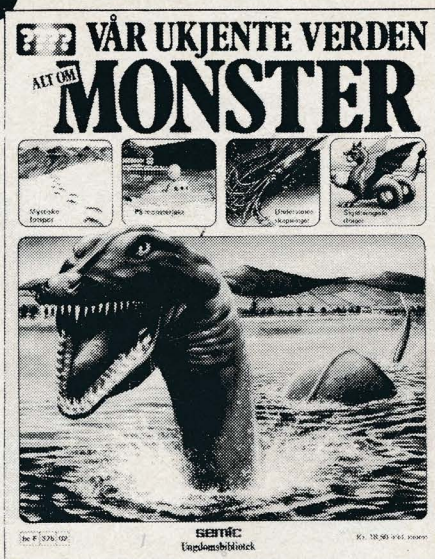
Min kones kleskap er så tett pakket at det er møll i det, som aldri har lært å fly.

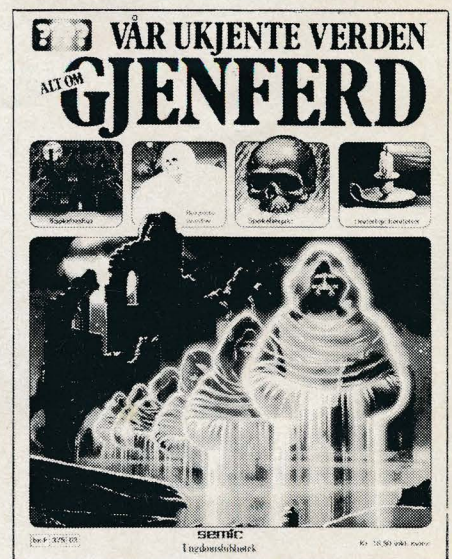
VÅR UKJENTE VERDEN

Fantastiske album hvor uforklarlige hendelser blir illustrerte og fortalt på en populær måte. ALT OM UFO tar for seg den fantastiske historien om flyvende tallerkner, nærkontakt, forskning

og observasjoner. ALT OM MONSTER undersøker slike mysterier som sjøuhyrene i Loch Ness og Seljordsvannet, den avskyelige snømann og uhyrer fra kjente legender. ALT OM GJENFERD utforsker

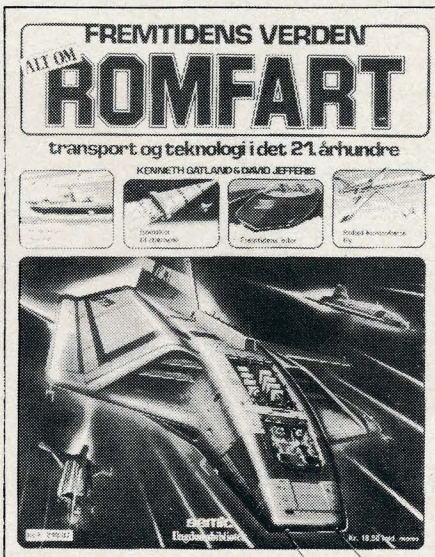

mysteriene i grenseland, teorier om gjenferd og uforklarlige hendelser. Det er mer mellom himmel og jord...

FREMTIDENS VERDEN

Her tas leseren med på en vitenskapelig reise, basert på eksperter og vitenskapsmenns tanker og uttalelser omkring framtiden. ALT OM ROBOTER viser de framskritt innen vitenskap og teknologi vi kan vente oss i neste århundre. Intelli-

gente maskiner vil hjelpe menneskeheten å drive en verden som stadig blir mer innviklet. ALT OM FREMTIDENS BYER tar for seg levevilkår på jorden og på mulige andre planeter. ALT OM ROMFART beskriver forskjellige transport-

systemer og romskip som vil bli uteksperimentert i framtiden, hvilke muligheter vi har til å nå andre planeter og hvordan vi kan utforske solsystemet.

DISSE FANTASTISKE ALBUM KAN DU BESTILLE DIREKTE FRA FORLAGET VED Å BENYTTE NEDENFORSTÅENDE KUPONG!

Til SEMIC/NORDISK FORLAG A/S, Postboks 4, 1601 Fredrikstad.

Ja, send meg omgående de album jeg har krysset av for!

☐ Jeg sender betaling på postanvisning, og får da albumene tilsendt portofritt (NB! Husk å skrive på postanvisningen hva betalingen gjelder).

☐ Jeg ønsker albumene tilsendt i oppkrav, og må da betale porto + oppkravsgebyr (kr. 6,-).

☐ ALT OM UFO

☐ ALT OM ROBOTER

☐ ALT OM MONSTER

☐ ALT OM FREMTIDENS BYER

☐ ALT OM GJENFERD

☐ ALT OM ROMFART

kr. 18,50 pr. album

Navn:

Adr.: Poststed: